

■ COMO EN FUENTEOVEJUNA

Los vecinos de Sant Esteve cierran filas para proteger a su vecina Rosalía

[pág. 42]

■ A FONDO

Publicamos las primeras entrevistas a los 9 nuevos políticos que han tomado el poder en la comarca

[págs. 10-22]

Clínica Podològica
 Grup de peus (PS) i altera
 biomecànica del peu
 i l'espanta
 Patologies podològiques
 Podologia
 Peu diabètic.

Tel. 93 640 75 22
 Carrer Victoria, 115-117
 08830 Sant Boi de Llobregat
 www.podologia.marilanso.com

ellobregat

n.148

Setembre 2019
publicació comarcal

www.ellobregat.com

El Baix, resort de Barcelona

La comarca se afianza
como una destinación
ideal para alojarse, lejos
del bullicio de la capital

[págs. 2-5]

UN GRUPO DE TURISTAS AGUARDA SU AUTOBÚS EN UNA PARADA CERCANA A LA PLAZA EUROPA DE L'HOSPITALET, UN EPICENTRO HOTELERO EN EL TERRITORIO | BCN CONTENT FACTORY

BigMat
Garro

Vine a visitar-nos!

Som el magatzem de la construcció i l'exposició

CONSTRUCCIÓ • FONTANERIA • SANITARIS • CERÀMICA • ELÈCTRIC • FUSTA

Sant Boi: Carretera Santa Creu de Calafell, Km 10.7 Sant Boi de Llobregat, Barcelona
Canovelles: Juan de la Cierva, 8 Naves A-B-C. Pol. Ind. Can Castells. Canovelles. Barcelona
www.garro.es

Està pensant en vendre o llogar la seva propietat?
Contacti'ns per una valoració gratuïta!

ENGEL & VÖLKERS

93 628 98 19

ellobregat@evbarcelona.es

La Ipanema del Baix Llobregat

Castelldefels ha registrado casi un 90% de ocupación hotelera este verano

La ciudad se consolida como punta de lanza turística, apuntalada por el visitante extranjero

Carlos Manzano

Castelldefels se erige como la capital turística del Baix Llobregat con un 89% de ocupación hotelera en el mes de julio y buenas perspectivas para agosto, a la espera de las cifras oficiales de este último mes. La ciudad costera del Delta mantiene los buenos resultados en turismo durante la temporada estival, a pesar de haber disminuido los visitantes procedentes del resto de España. En este punto, el turismo madrileño ha sido el más afectado, con datos decrecientes respecto a los últimos años. Sin embargo, las pernoctaciones extranjeras han aumentado con las tradicionales vacaciones de los franceses en Castelldefels y un curioso incremento del turismo británico, ante el jaque europeo del Brexit.

“Tenemos un turismo familiar y deportivo que es la referencia del Baix Llobregat e incluso mucha gente de la comarca viene aquí a cenar o a la playa”, destaca la re-

LOS CHIRINGUITOS HAN VUELTO A SER LA ESTRELLA DEL VERANO EN CASTELLDEFELS | BCN CONTENT FACTORY

Centre de Negocis Edifici e/llobregat

¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?

DOMICILIACIÓN DE SOCIEDADES

- Utilización comercial de nuestra dirección
- Recepción de correspondencia y paquetería
- Aviso inmediato de llegada vía email
- Escaneado de su correo y reenvío vía email*
- Reenvío de su correo a otro domicilio*

* No incluidos en el servicio básico

DISPONEMOS DE TODOS LOS SERVICIOS QUE SU EMPRESA NECESITA

AHORA TAMBIÉN

SERVICIO DE GUARDAMUEBLES

- Almacenaje de objetos de gran volumen
- Recogida a domicilio incluida

CONSULTE NUESTRAS
TARIFAS

CONTRATACIONES
ANUALES:
35 EUROS
+ IVA
POR MES

Telf. 902 800 248 · centrodenegocios@elllobregat.com · C/ Raurich N° 62 - St. Boi de Llobregat

“Seguimos siendo una **destinación familiar** con un turismo **tranquilo**”

regidora de Promoción Económica, Hostelería y Turismo de Castelldefels, Eva López. De hecho, este “turismo de calidad” por el que apuestan gran parte de los municipios de la comarca tiene un doble fondo en Castelldefels: es el motor económico de la ciudad, pero a la vez uno de los principales problemas entre sus vecinos y vecinas. “Tenemos que encontrar ese equilibrio entre los vecinos y el turismo”, asevera López en referencia a la ciudad que más visitantes ha recibido del Delta durante este verano.

Los comerciantes pasan a hablar inglés

En lo que respecta a la hostelería, los comerciantes locales han notado una bajada del turismo nacional, concretamente de los clientes procedentes de Madrid, hecho que contrasta con los últimos años en los que visitantes de la capital española habían ido acercándose al gran alud de visitantes catalanes en su ciudad. Los heladeros, restauradores y vendedores de suvenires han tenido que adaptarse este año y aprender o mejorar su inglés, ante la creciente demanda británica en un territorio donde siempre ha imperado el turismo francés.

Franceses, ingleses y alemanes buscan en Castelldefels unas vacaciones diferentes a las de Magaluf, en Mallorca. Las cenas, ventas de helados y toallas o material para la playa han sido, según explica el comercio local, adquiridas en casi tres cuartas partes por extranjeros con familias o jóvenes. Sin embargo, no toda la temporada de verano ha sido buena para el comercio de las playas de Castelldefels. Tras los vertidos residuales provocados por las fuertes lluvias mediados de agosto y la posterior rotura de una tubería de Gavà [ver páginas 32 y 33], en la playa de La Pineda ondeó durante una semana la bandera roja. Esto hizo que que ningún bañista accediera a sus aguas ni tampoco a los chiringuitos y locales frente a la costa. Un error ocasionado por la mala canalización que costó una semana de parón comercial en temporada alta.

Castelldefels a la cabeza de los pisos turísticos

Castelldefels también lidera el ránking de pisos turísticos. El Baix Llobregat cuenta con un total de 767 pisos turísticos registrados a julio de 2019, de los que 348 están en Castelldefels.

Pero la playa sigue siendo el gran atractivo de Castelldefels. Más allá de los pisos turísticos de la ciudad, 20 apartamentos con un total de 876 plazas se extienden por la costa del municipio como alternativa a los pisos turísticos y a los hostales y hoteles. El turismo sigue siendo el motor en Castelldefels y ante la bajada de pernoctaciones en algunos lugares de la comarca y de Cataluña, la ciudad costera por excelencia del Delta sigue aumentando su número de visitantes y pernoctaciones este verano. //

LA PROPUESTA DE SOL Y PLAYA DE CASTELLDEFELS ATRAE A VISITANTES EXTRANJEROS, NACIONALES Y DEL BAIX LLOBREGAT | BCN CONTENT FACTORY

L'APUNT

El turismo francés e inglés sustituye al madrileño

Los buenos datos de ocupación muestran que el turismo en Castelldefels se mantiene en la línea creciente de los últimos años. Respecto a las pernoctaciones en hoteles y apartamentos, el turismo internacional con un 62,84%, supera con creces al nacional, que ha sido del 37,16%.

Los madrileños, que suponían el principal mercado español emisor de visitantes en la ciudad, han bajado a un 6,39%. Eva López, regidora de Promoción Económica, Fomento del Empleo, Hostelería y Turismo de Castelldefels, remarca a esta publicación que la apreciación de los comerciantes con los que han hablado es que “los clientes procedentes de Madrid han bajado y este año han visto a muchos más ingleses y alemanes comprando en sus tiendas”. De hecho, como ya es habitual en la ciudad, los franceses siguen encabezando el ránking de

ocupación hotelera (12,73%), seguidos por los británicos (10,28%). Pese a esta subida del visitante internacional, López asegura que Castelldefels “sigue siendo una destinación familiar y deportiva con un turismo tranquilo y sano”, y pone de ejemplo las actividades complementarias más allá de la playa, como el cine al aire libre, en el que, según López, se han llegado a reunir hasta 400 personas.

El Baix Llobregat, resort de Barcelona

La comarca se afianza como destino para alojarse y evitar el bullicio de la capital

Un tercio de los turistas asegura haber visitado al menos cuatro veces el territorio

Redacción

Como así la mitad de los turistas que visitan el Baix Llobregat repiten, mientras que una tercera parte lo han hecho al menos cuatro veces. Son datos del LABTurisme de la Diputación que ponen de manifiesto la importancia de un sector que representa el 16% de la actividad económica de la comarca.

Su cercanía con Barcelona funciona como un activo que atrae a visitantes que, pese a viajar expresamente a conocer la capital catalana, pernoctan en la comarca. Un entorno que les permite estar cerca de la gran ciudad a la vez que evitan la congestión de ésta. En este sentido, el número de plazas hoteleras -sobre todo en L'Hospitalet- y de pisos turísticos ha crecido de manera exponencial en los últimos años. Por lo que respecta a pisos turísticos, por ejemplo, actualmente hay 767 legales en la comarca, según datos de la Generalitat, sin contar los muchos que funcionan de manera irregular, mientras que hay 23 apartamentos turísticos que ofrecen 1.223 plazas de alojamiento en todo el Baix Llobregat y L'Hospitalet. Para hacer la comparativa, la Diputación cifró en 226 las viviendas de este tipo que había en el Baix Llobregat en el año 2016.

Volviendo al presente, no obstante, los últimos datos de ocupación hotelera, correspondientes a julio al cierre de esta edición, colocan al Baix Llobregat entre las comarcas con unos niveles más altos, en concreto del 84%, incluso por encima de la media de la provincia de Barcelona -que es del 83%-. Sin embargo, en comparación con el mes de julio del año pasado, ha habido un descenso de cuatro puntos.

3º trimestre positivo

Pese al leve traspiés de julio -focalizado sobre todo en la primera quincena de aquel mes-, las expectativas del sector son buenas para el futuro. De hecho, en los tres meses anteriores, abril, mayo y junio, el Baix Llobregat registró una ocupación hotelera del 73% de media, tres puntos por encima de la del mismo período del año pasado y la más alta de las comarcas del entorno de Barcelona, y recibió a más de 600.000 turistas. En lo que va de año, además, tan solo en marzo la media provincial de ocupación

hotelera ha sido superior a la del Baix.

Los datos los detalla el informe de ocupación hotelera del Observatorio del Consell Comarcal, en el que los hosteleros hacen una buena valoración de la marcha del negocio. Se trata de un estudio interesante para descubrir tendencias, como que el turismo de negocios es un activo comarcal -en el segundo trimestre el 54% los visitantes vinieron por este motivo-, mientras que la procedencia más impor-

La ocupación
hotelera del Baix
Llobregat en julio
fue del **84%**

EL TURISMO DE SOL Y PLAYA Y EL DE NEGOCIOS LIDERAN EL RANKING SEGÚN LA ÉPOCA DEL AÑO. A LA IZQUIERDA, UN CHIRINGUITO EN CASTELLDEFELS. A LA DERECHA, LA PLAZA EUROPA DE L'HOSPITALET | BCN CONTENT FACTORY

L'APUNT

En el Baix Llobregat y L'Hospitalet hay 1.236 pisos y 23 apartamentos turísticos

Según datos del Govern actualizados al mes de julio, actualmente en el Baix Llobregat y L'Hospitalet hay actualmente 1.236 pisos turísticos, de los cuales 767 pertenecen a localidades del Baix y 469 a L'Hospitalet. Y estos son los legales, sin contar los que funcionan de manera ilegal y sin licencia. Por lo que respecta a apartamentos turísticos, contamos con 27, que ofrecen un total de 1.223 plazas.

Cifras que han experimentado un crecimiento exponencial en los últimos tres años -en 2016 la Diputación tenía contabilizados en el Baix tan solo 226 pisos- y que

BARRIS PER VIURE DENUNCIÓ LOS EFECTOS DE LA GENTRIFICACIÓN EN UNA RUTA EN JULIO POR COLLBLANC-TORRASSA | BPV

preocupan a vecinos y consistorios, muchos de los cuales han puesto en marcha planes para regularlos, como Esplugues, El Prat o L'Hospitalet.

Precisamente en esta última localidad ha nacido la entidad 'Barris per viure', que quiere combatir la gentrificación en barrios como Collblanc-Torrassa, donde se con-

centran gran parte de estos inmuebles turísticos. La plataforma quiere evitar que los vecinos se tengan que marchar por el encarecimiento de los alquileres producido por la proliferación de pisos turísticos. Su estreno oficial tuvo lugar el 3 de julio, con un recorrido por Collblanc-Torrassa para mostrar los efectos de la gentrificación.

LA AZOTEA DE UN HOTEL DE LA PLAZA EUROPA, EN L'HOSPITALET | BCN CONTENT FACTORY

tante de los turistas es la propia Cataluña -el 15%, seguida de Madrid -con el 8%-, Estados Unidos y Canadá -el 6%-, Francia -6%-, el Reino Unido -con el 5%- y Andalucía -con el 4%-, aunque cada vez nos visitan más chinos -subieron 2,3 puntos durante el segundo trimestre-, andaluces -1,3 puntos más- y japoneses -1 punto más-.

Explicarse al mundo

El mercado internacional, de hecho, crece año a año. El interés por conocer la obra no tan famosa de Gaudí, escenificada en la Colònia Güell, y las actividades relacionadas con el sol y la playa son un reclamo para los turistas de otros países, que pueden venir a la comarca a pasar un día para disfrutar de este tipo de actividades. En este sentido, a principios de junio 10 agentes de viajes belgas y holandeses visitaron puntos emblemáticos del Baix Llobregat, como el Canal Olímpico, la misma Colònia Güell o las Minas de Gavà. Una iniciativa que ayuda a co-

locar a la comarca en el mercado internacional.

Vienen por la comida

Pero, ¿a qué vienen al Baix Llobregat? ¿Qué es lo que principalmente gusta a los visitantes de la comarca? ¿Qué buscan en ella? Según el informe del LABTurisme comentado con anterioridad, el 72,5% de los turistas que vinieron al Baix Llobregat el año pasado lo hicieron para disfrutar de la gastronomía, mientras que un 62%

dades autónomas o países. El tráfico de visitantes entre ciudades del Baix para descubrir los encantos más cercanos es importante y nada desdeñable. Desde pasar la tarde paseando por la playa de Castelldefels, a pasar el día en Catalunya en Miniatura o las Cuevas de Salitre de Collbató. Actividades que presentan cifras de participantes considerables y que se han consolidado. Y aunque el verano esté llegando a su fin, la comarca aún tiene

Un **72%** de los **turistas** del Baix Llobregat vienen por la **gastronomía**

vino con la idea de pasear y relajarse. ¿Y cuánto dinero se dejaron de media? El estudio indica que el gasto medio por turista fue de 693,30 euros, que dedicaron mayoritariamente al transporte de ida y vuelta.

Y en septiembre más

Pero la oferta turística del Baix Llobregat no solo está enfocada a visitantes de otras comarcas, comuni-

mucho que ofrecer a los baixllobregatenses y a los vecinos de Barcelona y alrededores. El Festival Altaveu de Sant Boi -del 6 al 8 de septiembre-, la Festa dels Miquelets de Olesa -7 y 8 de septiembre-, la TransDelta de El Prat -15 de septiembre- o la Fira de Porrans de Abrera -del 27 al 29 de septiembre-, y otras actividades que se pueden descubrir en el Estiu al Baix 2019 -disponible en elllobregat.com-, están marcadas en rojo en el calendario del escaso verano que queda. **///**

DEL 30 D' AGOST AL 15 DE SETEMBRE 2019

OPERACIÓ Urban JUNGLE

Arriben les plantes d'interior a preus irresistibles

3x2 1€97 la unitat per la compra de 3⁽¹⁾

4€ la unitat per la compra de 3

4€95

3x2 2€63 la unitat per la compra de 3⁽¹⁾

Suculentos 0 12€ el lot de 3
Tria entre diverses varietats i testos decoratius.

Planta en flor 2€95 o 1€97 la unitat per un lot de 3
En test de Ø 12 cm
A triar: mini-rossec, kalanchoe doble flor o gerbera.
(Test decoratius venduts.)

Planta verda 3€95 o 2€63 la unitat per un lot de 3
En test de Ø 12 cm
A triar: Dieffenbachia, Nephrolepis, Syngonium, Arca o Chlorophytum.
(Test decoratius venduts.)

*Plantes idèntiques en el mateix format, en una sola compra.

Descobreix també la selecció que t'hem preparat a

preus mini!
en animals

20% descompte En GRATADORS I CONFORT per a gats

25% descompte En AQUARIS INWA

EXCLUSIVITAT JARDILAND

39€95
49€95

Aliment per a gossos adults de raça mitjana i gran Origea

El sac de 12 kg
Aliment per a gossos de raça mitjana i gran (3,334 kg) en compra de 43€ 4,7kg.)

100% ambients a l'100% compostat

(1) Plantes idèntiques en el mateix format, en una sola compra. (2) Veure condicions a la botiga. Només a les botigues Jardiland: Gavà, Reus, Sant Cugat i Olesa.

Jardiland a Gavà
C-32 - Sortida Gavà - Platja - Tel.: 93 662 20 50
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 21h.
Diumenges i festius de 10 a 20:30h.

www.jardiland.es
f t i n y o

Jardiland
CULTIVA EL TEU BENESTAR

VEÏNS I MAL AVINGUTS. Capítol 7

El Montserratí, capital Martorell?

Des d'Olesa qüestionen que Martorell hagi de ser capital 'per se' de la nova comarca

Martorell reivindica la seva centralitat: "Sempre hem actuat com a capital"

Els municipis del Bages convidats a formar-hi part mostren el seu fort vincle amb Manresa

Redacció

Sobre el Montserratí se n'ha parlat molt. La hipotètica comarca que alguns municipis volen impulsar al nord del Baix Llobregat, sota la premissa que no els lliga amb el sud res més que "una carretera i un riu", tal com sempre sosté l'alcalde de Martorell, Xavier Fonollosa, va agafar una nova volada el 2017, amb el naixement de la plataforma 'El Montserratí és comarca', però l'avinentsa política nacional i la proximitat de les eleccions municipals van deixar aquest projecte en *stand by*. Tanmateix, la demanda dels pobles del nord per constituir-se en el Montserratí -convidant-hi a altres municipis del Bages i l'Anoia limítrofs amb Montserrat- mai no ha deixat de sonar com una música de fons.

Però més enllà dels arguments a favor o en contra de la creació d'una nova comarca al voltant de Montserrat, hi ha una qüestió que tradicionalment s'ha donat per resolta: Martorell n'és, o en seria, la capital.

Olesa voldria ser capital

No obstant això, sembla que Martorell té un competidor. Olesa, amb només 4.000 habitants menys que Martorell, ha aixecat el braç i es reivindica com a possible capital. "Olesa es posicionaria com a tal", assegura el seu alcalde, Miquel Riera, a El Llobregat. Aquest municipi ubicat encara més al nord de Martorell i a les falques de Montserrat -de fet, és l'únic del Baix que porta el nom de la muntanya com a cognom- estaria disposat a ser la ciutat central de la nova comarca per diverses raons. Riera, en aquest sentit, planteja "arguments històrics" i recorda la centralitat geogràfica del seu municipi en el Montserratí. I és que Martorell seria una capital ubicada al sud de la

nova comarca, mentre que Olesa seria una cort més centralitzada geogràficament. "Repartir capitalitats per ser cruïlla", repeteix Riera, que considera que "no és bo que tot acabi a Martorell", en relació també a la mobilitat, les infraestructures i els equipaments. I posa com a exemple l'anunci de construcció d'un CUAP a Martorell, al costat de l'hospital, que descarregaria de feina al de Sant Andreu de la Barca. "No té cap lògica que aquest centre de salut vagi a Martorell, hauria d'anar més amunt". "Tot acaba a Martorell i aquí a dalt ho tenim tot per fer", rebla.

Però ja en el seu moment, durant la presentació de la plataforma 'El Montserratí és comarca', l'alcalde Fonollosa, amfitrió de l'acte, va reivindicar la importància de Martorell en tot plegat. "És el pas natural de Barcelona cap a la Catalunya interior", va assegurar, i és per aquesta raó, va afegir, que la realitat del nord del Baix "és molt diferent de la de la resta de pobles i ciutats del Baix Llobregat". "Sempre hem reclamat una comarca que és natural, i sempre hem actuat com a capital d'aquesta", va deixar clar davant la resta d'alcaldes que el sentien.

llosa, amfitrió de l'acte, va reivindicar la importància de Martorell en tot plegat. "És el pas natural de Barcelona cap a la Catalunya interior", va assegurar, i és per aquesta raó, va afegir, que la realitat del nord del Baix "és molt diferent de la de la resta de pobles i ciutats del Baix Llobregat". "Sempre hem reclamat una comarca que és natural, i sempre hem actuat com a capital d'aquesta", va deixar clar davant la resta d'alcaldes que el sentien.

El Bages gira l'esquena

Olesa no és l'únic municipi des d'on s'ha qüestionat la idoneïtat que Martorell esdevingués capital d'un futurible Montserratí. Poc després de la creació de la plataforma El Montserratí és comarca, diverses veus de municipis bagencs als quals se'ls havia convidat a formar part de la nova distribució territorial montserratina van mostrar el seu rebuig a la proposta, atès que van reconèixer tenir un fort sentiment de pertinença al Bages i poc a veure amb poblacions del Baix com Olesa o Martorell. Des de les seccions locals d'ERC de municipis com Monistrol, Castellbell i el Vilar o Castellgalí es va afegir, a més, que la seva referència és Manresa, la capital del Bages, i que Martorell seria una capital "massa llunyana".

"El Baix Llobregat no ha de desaparèixer"

Preguntada sobre la qüestió del Montserratí, la nova presidenta del Consell Comarcal i alcaldessa de Vallirana, Eva Martínez, considera que el Baix "té una cohesió social i una visió de comarca molt important". "El Baix Llobregat no ha de desaparèixer", remarca. En aquest sentit, proposa que des del Consell Comarcal es treballi per evitar "al màxim possible" els greuges que puguin haver-hi entre els municipis del centre i sud de la comarca i els del nord. "Hem d'igualar la comarca en positiu, però això no se soluciona creant el Montserratí", expressa.

L'APUNT

Antecedents històrics

Han estat diverses les propostes de creació d'una nova comarca al nord del Baix Llobregat al llarg del segle XX. Una comarca organitzada al voltant de Martorell ja va ser proposada per la Mancomunitat l'any 1924, i fins i tot la Generalitat, durant la República i a instàncies d'un informe del geògraf Pau Vila, va contemplar la creació del Montserratí. Gairebé set dècades més tard, en concret l'any 2000, el conegut com a Informe Roca -al qual va donar nom Miquel Roca Junyent, un dels pares de la Constitució- que revisava la divisió comarcal, va contemplar el naixement de la comarca del Baix Llobregat Nord, formada per Martorell com a capital, Castellví, Sant Andreu, Abrera, Sant Esteve, Olesa, Collbató, Esparreguera, Castellbisbal, Gelida, Sant Llorenç, Masquefa, Piera, els Hostalets i el Bruc.

II DIE
SETE
MBRE
SANT BOI
2019

10 h Ofrena floral a la tomba de Rafael Casanova
Església de Sant Baldiri

11.30 h Sardanes amb la Cobla Sabadell
Plaça de l'Ajuntament

AJUNTAMENT DE
SANT BOI DE LLOBREGAT

boig per tu

facebook.com/Elllobregat

twitter.es/Elllobregat

instagram.com/elllobregat

Telegram: @elllobregat

STAFF

Publicació comarcal · Setembre 2019 · N. 148

Edita: Comunicació Metrobcn SL.

Diari digital: www.elllobregat.com

President Consell Editorial: Xavier Pérez Llorca

Editor Executiu: Joan Carles Valero

Director: Francisco J. Rodríguez Baena

Informàtica i Xarxes: Andrés Durán

Assessoria editorial: BCN Content Factory

Il·lustració: Kap

Col·laboradors: Carlos Manzano, Lucas Cañete, Carlos E. Waltemathe, Teresa Castillo, Jesús Vila, Pere Ríos, Imanol Crespo, Antoni Fornés, Francesc Perearnau, Jaume Grau, Joan Tardà, Vidal Aragonés, Josep-Ramon Mut, Alba Bou, José Ángel Carcelén, Miguel García, Joan Ramon Casals, Manuel Reyes, Begoña González, Edu Rodríguez, Marta Lozano, Ana Alegre, Marina Yeves, Vanesa Mailló, Jara Atienza, Ainhoa Marcos, Carla Bermejo, Beatriz Fontseré, Eva Jiménez, Pau Marcos, Alexis Méndez, David Aliaga Muñoz, Raúl Montilla, Hector Marín, Maria Moreno, Mn.Pere Rovira, Mn. Xavier Sobrevía, Olga Puertas, Lluís Maria Estruch, Jordi Bonavila, Fernando Martín i la sorprenent paparazzi 'Señorita Pepis'.

Publicitat: 671 54 09 21

gerencia@elllobregat.com

Redacció: C. Raurich, 62 (08830)

Sant Boi de Llobregat

Telèfon: 671 54 09 21

Fax: 93.630.83.13

Distribueix: El Llobregat

DL: B.13877-2006

Imprimeix: GestXXI

El Llobregat no comparteix necessàriament les opinions signades i inserides en les seves pàgines. La direcció no es fa responsable de la qualitat, procedència o origen dels anuncis inserits.

Seguramente, querido lector, esté leyendo este ejemplar de El Llobregat con algo de nostalgia. En sus primeros días de trabajo, en Rodalies durante la vuelta a las clases o en un bar tras haber dejado a los críos en el colegio. Comienza el curso -con sus carencias que en la comarca se traducen en menos recursos y barracones, como explicamos en esta edición-, pero nosotros podemos decir, convencidos, que seguimos de vacaciones. Sin ánimo de querer provocar la envidia, le pedimos que espere un segundo y que siga leyendo. Tradicionalmente, los grandes cambios y promesas se relacionan con Año Nuevo, pero riase usted de lo que supone un septiembre. Para los que hacemos El Llobregat, es la continuación de una tarea que venimos haciendo durante todo el año. Y es que seguimos de vacaciones porque nos gusta lo que hacemos.

Lo que se avecina

¿Y qué tenemos preparado para este nuevo curso? Antes de responder hay que destacar la buena acogida que ha tenido este año el suplemento Estiu al Baix, una producción conjunta con BCN Content Factory que ha servido de guía a más de uno que se ha dejado caer por la comarca en los meses de calor. Un esfuerzo de un equipo de periodistas que también se ha traducido en no parar de publicar información

Vacaciones permanentes

durante los meses de julio y agosto, lo que ha reportado un excelente resultado de visitas en nuestra página web y en redes sociales. Desde esta tribuna queremos agradecer el apoyo de los lectores y el suyo en especial, ya que ahora mismo está poniendo su granito de arena para fortalecer la prensa de proximidad, la que explica la cotidianidad de aquello que nos rodea, lo que nos afecta más directamente.

Para conocer más a fondo a la comarca en la que vivimos, también volvemos a la carga con una

nueva edición del 'Qui és Qui', la auténtica Wikipedia del Baix Llobregat y L'Hospitalet para acceder a todo aquello que se debe saber sobre política, seguridad, religión, cultura, economía, ocio, deportes y el resto de mundos en la comarca. Estrenaremos para ello,

además de la tradicional edición en papel, una web en la que los contenidos se actualizarán. Un servicio público que vamos poner a disposición de los ciudadanos el próximo 2 de octubre desde todas las plataformas posibles para hacerlo el máximo de accesible posible y así cumplir nuestro principal objetivo de servicio público. Y, a partir de aquí, la rueda seguirá su curso con la publicación del Anuari en enero y el anuncio de los nominados para los sextos Premios El Llobregat, que se celebrarán en abril en Cornellà. Intenso trabajo, pensarán. Puro placer, para nosotros. ///

Esta publicación está asociada a la AEEPP, que a su vez es miembro de FIPP, FAEP, CEOE y CEPYME.

Confederación Española de Organizaciones Empresariales

La pròxima edició d'El Llobregat sortirà el 4 d'octubre, com sempre, el primer divendres de mes a La Vanguardia.

TORNEM AL COLE
SALVEM EL MAR

A MÉS CELEBREM AMB TU
EL WORLD CLEAN UP DAY
EL 21 DE SETEMBRE
PARTIPA EVENT QUE LA CONTAMINACIÓ
ARRIBA A DESTRUÏR EL FONS MARÍ
DEL 10 AL 23 DE SETEMBRE
DE DILLUNS A DIVENDRES DE 10 A 23 H.
DIJARRTE DE 12 A 14 H. I DE 18 A 23 H.

SANT
BOI
centre comercial
Alcampo

‘Els de dalt del Baix’: el nou ‘Qui és qui’

El Llobregat i BCN Content Factory editen una nova edició de la Viquipèdia comarcal

El llibre i la nova web estaran disponibles el 2 d'octubre

Redacció

Explicar la realitat més immediata. Un contingut de proximitat que no ofereix cap altre mitjà de comunicació del Baix Llobregat. Amb aquesta premissa neix la segona edició del ‘Qui és qui al Baix Llobregat i l’Hospitalet’, una autèntica Viquipèdia del territori que El Llobregat i BCN Content Factory tornen a posar a disposició dels seus lectors i de qualsevol persona interessada a conèixer la realitat de la comarca.

Com fa quatre anys, aquest producte editorial fa una repassada per tots els àmbits relacionats amb la comarca -des de la seguretat, passant per la política, els esports, la cultura, el lleure o la religió, entre altres- al llarg de les seves més de 500 pàgines amb informació rellevant de tots els protagonistes que determinen el dia a dia del territori Llobregat. Una obra fruit de la feina de mesos d’un equip de periodistes locals que serà presentada en format llibre, com en l’anterior edició, però que enguany posarà especial èmfasi en la versió digital, per a la qual s’ha creat un web específic -*quiesquialbaix.com*- que lluny de ser estàtic s’anirà actualitzant a mesura que l’actualitat vagi canviant la configuració de governs municipals, juntes directives d’entitats o altres dades d’interès. Tot plegat, una obra que busca complir l’objectiu d’esdevenir un

servei públic per als ciutadans de la comarca, polítics o fins i tot empreses interessades a aterrar al Baix i que necessiten saber què es cou en aquest territori.

Presentació a l'octubre

El llibre estarà disponible a partir del 2 d'octubre al web *quiesquialbaix.com*, el mateix dia que serà presentat en societat en un acte que tindrà lloc al Palau Falguera de Sant Feliu, la capital de la comarca, amb autoritats del Baix Llobregat i l'equip que l'ha elaborat.

A l'acte es presentarà el contingut del llibre tant en la seva edició digital, preparada per facilitar l'accés a la informació de cada municipi i temàtica, com en paper. Per altra banda, els interessats podran descarregar-se el llibre al seu web i a *ellobregat.com*, després d'haver contestat a un breu qüestionari que, de retruc, servirà a l'equip de BCN Content Factory i El Llobregat a elaborar reportatges sobre la comarca. Qui vulgui tenir el llibre enquadernat cal que el demani *coordinacion@bcncontentfactory.com* o que l'encarregui a la plataforma Amazon, on estarà disponible. **!!!**

JA NO HI HA EXCUSES PER A UN SOMRIURE PERFECTE!
tu tries!

15% DESCOMPTA EN ORTODÒNCIES*

24 MESOS SENSE INTERESSOS*

* Promoció vàlida del 26 d'agost al 25 de setembre de 2019.

Servei d'atenció al pacient:
937 378 214
De dilluns a divendres de 10h a 14h i de 16h a 20h

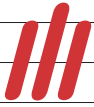

DentalCatalunya®
Odontologia Integral Avançada

NOSALTRES NO SOM FRANQUÍCIA
Col·laboram amb proveïdors de primera línia, europeus i dels EUA.
Els nostres materials són de màxima qualitat.

Seguix-nos: @DentalCatalunya f t i
Tel. 900 869 444
www.dentalcatalunya.cat

Avda. Germans Martí, 2, bxs
08760 Martorell

Los nuevos, a examen

Entrevistamos a los alcaldes y alcaldesas que estrenan cargo en este mandato

Pese a las mayorías absolutas, los pactos han sido claves para conseguir el bastón de mando

EL GRUPO SOCIALISTA EN LA DIPUTACIÓN, MAYORITARIAMENTE FORMADO POR ALCALDES DEL BAIX LLOBREGAT | BCN CONTENT FACTORY

ANTONIO BALMÓN, VICEPRESIDENTE EJECUTIVO DEL AMB, RODEADO DE ALCALDES DEL BAIX QUE OCUPAN LAS VICEPRESIDENCIAS DE UN ENTE QUE VUELVE A ESTAR PRESIDIDO POR ADA COLAU | AMB

El Baix y L'Hospitalet sacan pecho en las administraciones de segundo nivel

La comarca hace valer su peso y consigue importantes cuotas de poder en la Diputación y el Área Metropolitana de Barcelona

El PSC seguirá rigiendo el Consell Comarcal en base a un pacto con comunes y Junts, reviviendo a la sociovergencia tras años de 'procés'

Redacción

La comarca marca perfil en las administraciones de segundo nivel. Dejando a un lado el Consell Comarcal, el Baix Llobregat y L'Hospitalet contarán con amplia representación y cuotas de poder en la Diputación y el Área Metropolitana de Barcelona (AMB).

Para empezar, la alcaldesa socialista de L'Hospitalet Nuria Marín dirigirá la Diputación los próximos cuatro años, tras el acuerdo al que llegó con Junts per Catalunya y que dejó en la estacada a ERC, que contaba con los mismos representantes en el ente provincial que el PSC. De esta manera, un alcalde de la segunda ciudad de Cataluña volverá a presidir la Diputación, tras el paso por la misma de Celestino Corbacho, a la postre predecesor también de Marín en el cargo de primer edil de L'Hospitalet. Carreras políticas paralelas que, de momento, se diferencian por el salto de Corbacho a Ciudadanos y por un ministerio en el Gobierno.

No solo está representado el territorio en la presidencia del ente provincial, sino que las principales áreas de su gobierno están controladas por alcaldes del Baix Llobregat. En este sentido, Esplugues, Sant Boi, Viladecans y Sant Andreu de la Barca aglutinan el poder en la Diputación. Pilar Díaz, alcaldesa de Esplugues, es diputada adjunta a la Presidencia, mano derecha de Marín, y delegada de Relaciones Internacionales; Carles Ruiz, el alcalde de Viladecans, gestiona

MESA PRESIDENCIAL EN EL PLENO DE CONSTITUCIÓN DEL CONSELL COMARCAL QUE ESCOGIÓ A EVA MARTÍNEZ COMO PRESIDENTA | EL LLOBREGAT

la cartera de Recursos Humanos, Hacienda y Servicios Internos, uno de los departamentos con más presupuesto. Lluïsa Moret, alcaldesa de Sant Boi, se encarga de Cohesión Social, Ciudadanía y Bienestar, mientras que Enric Llorca, alcalde de Sant Andreu de la Barca, recoge el testigo en Salud Pública y Consumo.

Por su parte, en el AMB, que sigue presidida por la alcaldesa de Barcelona, Ada Colau -en pleno debate sobre la necesidad o no de que siempre sea el primer edil de la capital quien dirija el ente-, el alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, vuelve a coger los mandos de la vicepresidencia ejecutiva. El líder del PSC en la co-

marca y alcalde de Sant Joan Despí, Antoni Poveda, sigue siendo vicepresidente de Movilidad, Transporte y Sostenibilidad, mientras que cuatro alcaldes más del Baix Llobregat son vicepresidentes sin área de gestión específica. Se trata de Raquel Sánchez, alcaldesa de Gavà; Lluís Mijoler, de El Prat; Joan Borràs, de El Papiol, e Isidre Sierra, de Sant Climent.

Por último, el PSC continúa gobernando el Consell Comarcal, esta vez con Eva Martínez, la alcaldesa de las mayorías absolutas de Vallirana, como presidenta, tras llegar a un acuerdo con Junts y los comunes, relegando aquí también a ERC. **///**

NÚRIA MARÍN. Presidenta de la Diputació de Barcelona i alcaldessa de l'Hospitalet (PSC)

“Tinc molt clar que seré la presidenta de tots”

Núria Marín va recollir el bastó de presidenta de la Diputació de mans de Celestino Corbacho, del qual només li falta ser ministra per emular-lo completament, atès que també va ser president de la corporació provincial. Marín va fer una encesa defensa del municipalisme per explicar l'acord amb Junts per Catalunya -el partit de Puigdemont- que li ha permès ser presidenta.

F. J. R. Baena

Pacte de la infàmia, companys de viatge perillosos... Són alguns dels apel·latius que ha rebut l'acord del PSC amb Junts per Catalunya que l'ha fet presidenta. Com el definiria vostè?

És un pacte per governar. Pel municipalisme i pels ciutadans i ciutadanes de la demarcació. En aquesta institució hem de treballar tots junts, govern i oposició.

Es planteja ampliar el pacte.

Sí. Hem parlat amb altres forces amb representació i no hem de descartar que puguem eixamplar el govern.

Amb qui? Comuns ja va mostrar la seva “decepció” per l'acord amb Junts, mentre que Cs el defuig en haver-lo fet amb el partit de Puigdemont...

Amb els comuns, evidentment, com sempre hem fet en els governs d'esquerres. A l'Ajuntament de l'Hospitalet sempre hem intentat arribar a acords, i ERC, Junts, comuns i nosaltres som les quatre forces amb alcaldies. **I Ciutadans?**

Hem parlat i continuarem parlant amb ells. El que vull és que tothom se senti còmode a la Diputació.

En tot cas, és aquest un assaig per avançar en el trencament de la política de blocs en altres instàncies?

Si aquest acord ha de servir per començar a visualitzar que en el centre de la política sempre hi ha la negociació i l'acord, una cosa normal però que ha semblat estranya els últims anys, tant de bo la Diputació pugui ser la institució on es vegi que es pot arribar a pactes quan es vol.

Parlem del cartipàs. No hi ha vicepresidències en mans d'alcaldes del Baix Llobregat, bastió del PSC.

Però els alcaldes socialistes del Baix ocupen llocs rellevants a la Diputació i faran una gran feina. Carles Ruiz (Viladecans) té un àrea molt important com Recursos Humans; Lluïsa Moret (Sant Boi) és responsable d'una àrea fonamental com és l'atenció a les persones i Pilar Díaz (Esplugues) serà adjunta a presidència i persona de màxima confiança.

Entrem en matèria del present mandat. La seva nova responsabilitat l'obliga a multiplicar-se i tenir el cap

en 311 municipis, en comptes d'en un de sol... Com ho porta?

Tot s'ha d'organitzar, però confio tant en el meu equip de l'Ajuntament de l'Hospitalet, la meua principal prioritat, com en el de la Diputació, que ajudaran, perquè la feina no la farà la presidenta només.

S'han de preocupar els ciutadans de l'Hospitalet?

En absolut s'han de preocupar. Els ciutadans de l'Hospitalet saben que la meua prioritat és l'Hospitalet. La Diputació és súper important i és compatible. Es poden tirar endavant les dues tasques perfectament.

I què els hi diria als veïns dels pobles més petits de la demarcació? S'ajuda més als grans que als petits?

Tinc molt clar que seré la presidenta de tots, i això vol dir dels grans i dels petits. Evidentment, ajudarem d'una forma desigual a aquells que més ho necessitin, que solen ser els mitjans i petits.

Parlant de necessitats, en més d'una ocasió vostè ha lamentat “deixadesa” per part de la Generalitat amb els ajuntaments. Exigirà més suport del Govern ara com a presidenta de la Diputació?

Demane el que crec que és just: que cada administració compleixi amb les seves competències i treballi coordinadament amb la resta. Quan treballem tots en la mateixa direcció, anem més lluny.

“Tant de bo la **Diputació** sigui la institució on es **visualitzi** que es pot arribar a **pactes**”

Hi ha data per a la reunió amb el president Torra?

Per a la tornada de vacances. Però serà primer com a alcaldessa, no com a presidenta de la Diputació.

Quins temes es posaran sobre la taula?

Voldria traslladar directament al president temes importants per a la ciutat, però que també ho són per a Catalunya, com el soterrament de les vies. Vull que el president els conegui de primera mà. No seria una bona alcaldessa si no demanés a la Generalitat allò que necessitem.

Ens podria detallar quines seran les línies estratègiques del seu govern a la Diputació?

Fer una organització forta, transparent i més eficient. D'aquí a tres o quatre mesos, tanmateix, serà el moment bo per explicar, de forma pedagògica, el paper de la Diputació en aquest mandat i el que farà el dia a dia.

MARÍN A LA RODA DE PREMSA DE LA INVESTIDURA COM A PRESIDENTA DE LA DIPUTACIÓ | BCN CONTENT FACTORY

Comunicar millor què fa la corporació provincial és una assignatura pendent de tots els governs...

És una administració important per als municipis, i és poc coneguda perquè normalment el protagonisme se l'endú l'ajuntament. La Diputació deixa el protagonisme als consistoris.

Diputació, Àrea Metropolitana, Consell Comarcal, més els ajuntaments i els governs català i estatal. Diferents nivells institucionals que suporten els ciutadans. Creu necessària una reforma que en fusioni o en reestructuri cap?

S'han eliminat administracions que s'havia provat que no feien falta, com el Consell Comarcal del Barcelonès. Però en general les administracions fan una feina no coneguda i parlar és fàcil. Quan aterres i els coneixes, canvis d'opinió. Hem de ser cautelosos, ordenar i que cada administració faci la seva feina.

Abans d'acabar l'entrevista, voldria preguntar-li pel sumari judicial de l'operació Estela, que descriu un presumpte entramat de corrupció a la Diputació i apunta a delictes de malversació, prevaricació i tràfic d'influències...

És una qüestió que ve de la presidència del senyor Salvador Esteve i que està en tràmit judicial. Ajudarem en tot el que sigui necessari per poder esbrinar què ha passat i les conseqüències legals que se'n puguin derivar. ///

EVA MARTÍNEZ. Presidenta del Consell Comarcal i alcaldessa de Vallirana (PSC)

“Eliminar els consells comarcals no soluciona el problema de la gestió”

Eva Martínez Morales és regidora de Vallirana des del 2003, any en el qual també va passar a ser Consellera de Joventut del Consell Comarcal. El 2015 va guanyar les eleccions a Vallirana i va ser investida alcaldessa, cosa que s'ha repetit enguany. Llicenciada en Ciències Polítiques i de l'Administració, amb postgraus en Funció Gerencial i Comunicació Política i Institucional, ha estat diputada al Parlament i, des del 19 de juliol, és la presidenta del Consell Comarcal.

Carlos Manzano

Quina serà la prioritat del Consell Comarcal els pròxims quatre anys?

Hem de posar al lloc que es mereix al Consell Comarcal del Baix Llobregat, fent un treball que ja s'ha anat realitzant, especialment a l'últim mandat de Josep Perpinyà. Donarem veu a tots els ciutadans de la comarca.

Han firmat un pacte tripartit de govern, on hi ha Junts... Estem tornant a la sociovergència?

En el cas del Baix Llobregat es tracta de mantenir un pacte que ja existia. Aquesta institució fa molts anys que treballa amb el diàleg, l'acceptació i la transversalitat, amb molts punts en comú entre els diferents partits. Tot i que a l'últim mandat el 'procés' català ha afectat molt aquesta estabilitat i va ser quan ERC va decidir sortir del govern comarcal. El pacte que hem fet ara amb Junts i els comuns és una continuïtat del que ja hi havia.

Quines seran les polítiques principals d'actuació sorgides d'aquest pacte?

En aquest pacte, seguint en la línia de l'anterior mandat, hem posat sobre la taula 12 punts. Entre els principals àmbits hi són els d'educació, per incrementar les beques menjador o millorar el transport escolar; o tot el que fa referència al benestar social, com l'assistència a domicili per a aquells municipis de menys de 20.000 habitants, donant serveis pioners com l'atenció a persones LGTBI o a la gent gran. També posarem èmfasi en les polítiques de promoció econòmica, d'ocupació i la lluita contra el canvi climàtic.

I l'habitatge?

Aquesta és una altra gran problemàtica que hem d'abordar a la comarca. És un tema molt problemàtic, sobretot per a les famílies i, concretament, per als joves. Tot i que és un tema que es va començar a treballar a l'anterior

LA NOVA PRESIDENTA DEL CONSELL COMARCAL DEL BAIX LLOBREGAT, EVA MARTÍNEZ, VA REBRE EL LLOBREGAT IMMEDIATAMENT DESPRÉS DE SER INVESTIDA PRESIDENTA | LUCAS CAÑETE

legislatura, posarem el focus en millorar i facilitar l'entrada a l'habitatge, especialment de la gent jove.

I respecte a les infraestructures inacabades al Baix Llobregat? A Vallirana heu patit especialment les promeses incomplertes...

En aquest sentit som al costat dels ajuntaments en la millora de les infraestructures inacabades a la comarca. La Variant de Vallirana, la connexió amb la C-32, l'AP-7, la B-40 d'Abrera o el carril Bus VAO d'entrada a Barcelona, són projectes que fa molts anys que estan paralitzats i que hem d'intentar concretar. Des de les institucions comarcals estarem al costat dels ajuntaments perquè tinguin veu al Consell Comarcal i puguem ajudar-los a portar a terme aquestes inversions.

La inversió és un dels temes pels quals el nou vicepresident comarcal i alcalde de Martorell, Xavier Fonollosa, parla de la creació de la nova comarca del Montserratí. Què n'opina que sigui vicepresident del Baix Llobregat però a la vegada vulgui independitzar-se de la comarca?

El Baix Llobregat és una comarca que no ha de desaparèixer. Té una cohesió social i una visió de comarca molt important. Moltes vegades es pensa que creant el Montserratí aquests municipis podrien obtenir més recursos, però des del Consell Comarcal hem de ser al costat dels ajuntaments i evitar al màxim possible les diferències entre els serveis que es donen a aquells que pertanyen a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i als que no, per aconseguir tenir gairebé tots el mateix nivell de serveis. Hem d'igualar la comarca en positiu, però això no se soluciona creant el Montserratí.

Igualar la comarca en positiu?

Exacte. La nostra voluntat, tal com s'expressa al pacte

firmat, és donar-li un protagonisme més gran a la comarca, al Baix Llobregat. Posant sobre la taula les necessitats que tenen els nostres ciutadans fent una veritable cohesió territorial. Això ho farem negociant directament amb les competències que nosaltres gestionem amb la Generalitat de Catalunya i l'AMB, per veure on podem col·laborar. Una col·laboració sempre des de la lleialtat institucional, cadascú dins de les seves competències i els seus límits, per intentar trobar punts en els quals ens podem ajudar.

Com ara la creació del nou Centre d'Urgències d'Atenció Primària (CUAP) al parc de Torreblanca?

Aquest és un exemple de col·laboració. Hi ha un acord de l'anterior president, Josep Perpinyà, per poder utilitzar les instal·lacions del Consell Comarcal al parc de Torreblanca i posar aquí un CUAP que donarà servei als municipis dels voltants. A Vallirana, per exemple, no necessitem agafar autobús, Rodalies o ferrocarrils, ja que arribarem directament amb un sol transport públic, fet que facilita la mobilitat i fa més fàcil l'assistència sanitària. Tot el que aconseguim guanyar en nous equipaments és un gran assoliment i un èxit.

Per acabar, Ciutadans, al seu ple d'investidura, va demanar la dissolució del Consell Comarcal. Què en pensa d'això?

De vegades és molt fàcil, sobretot quan no s'està governant, parlar de forma grandiloqüent i amb frases populistes que després la realitat desmenteix. La realitat és que els consells comarcals a Catalunya fan una gran tasca i gestionen recursos de forma més eficaç al territori on tenen competències. El problema de la gestió pública no se soluciona eliminant els consells comarcals. **///**

MIGUEL COMINO. Alcalde de Sant Vicenç dels Horts (PSC)

“ERC va posar el municipi al servei d’una causa”

Potser va ser el principal canvi en el mapa d’alcaldies del Baix Llobregat. Miguel Comino, del PSC, va guanyar les eleccions per 66 vots a ERC, i l’aritmètica feia impossible un pacte que hagués mantingut el bastó de comandament en mans dels republicans. Sant Vicenç, el poble d’Oriol Junqueras, tornava a mans dels socialistes vuit anys després gràcies al suport de Ciutadans. Una victòria autènticament simbòlica a la qual el mateix Comino li vol treure cap consideració especial. “Sant Vicenç no és cap trofeu”, assenyala. No vol fer política contra ningú i ofereix mà estesa a tots els col·lectius i sensibilitats, tot i que deixa clar que l’Ajuntament no farà bandera de cap causa, ni la independentista ni cap altra. Posa èmfasi en polítiques que considera necessàries per al municipi, com les d’habitatge, perquè els joves no marxïn del poble. També explica que volen desdoblant la carretera de Sant Boi per evitar la divisió del poble i que treballen amb Foment en l’ampliació de la rotonda d’accés a l’A2.

F. J. R. Baena

Considera una “conquesta” o una “peça de trofeu” haver aconseguit per al PSC l’alcaldia d’un poble tan simbòlic com aquest?

No puc estar més en contra d’aquesta afirmació.

Així li va tirar en cara Maite Aymerich, exalcaldessa, a la investidura.

Sant Vicenç no és una peça de trofeu. És una ciutat que s’ha de gestionar. Ella vol portar el debat a l’àmbit nacional, com si haguéssim celebrat la derrota d’ERC. Res més lluny de la realitat.

Què volen fer, vostès?

Nosaltres volem traslladar el debat a l’àmbit local i centrar-nos en Sant Vicenç.

Vostè ha posat molt èmfasi en rebaixar la crispació i treballar per la

“concordia”. Creu que s’ha trencat?

Crec que el paper que ha jugat la institució [l’Ajuntament] no ha estat el que havia de ser. ERC, Junts per Sant Vicenç, va fer servir la institució de manera partidista. Va posar l’Ajuntament i el municipi al servei d’una causa. I nosaltres pensem que el consistori ha d’estar al servei de la ciutadania. Garantirem la neutralitat de la institució en el debat nacional. Qui vulgui fer política nacional que vagi al Parlament o al Congrés dels Diputats. A l’Ajuntament venim a fer política local.

Costa de complir, això...

No volem que Sant Vicenç sigui una trinxera més de la lluita i la crispació. Volem que sigui un paraigua per a la convivència. No sabem com acabarà tot això, el procés, el judici a Junqueras... El que sí que sabem és que els meus veïns i jo hem de conviure.

L’Ajuntament ha d’estar al servei de la convivència.

Però reitero la pregunta. S’ha trencat aquesta convivència?

Jo he dit que l’Ajuntament ha estat al servei d’una causa partidista.

I creu que això ha afectat la convivència?

Ho posa en risc. Perquè no tothom s’ha sentit identificat per l’Ajuntament. Estem fent esforços perquè tothom vegi en aquest govern el seu govern. Això no passava: hi havia molta gent que veia el govern local com una cosa aliena.

Hem de donar facilitats a les iniciatives privades perquè creïn ocupació

MIGUEL COMINO REP EL LLOBREGAT PER ABORDAR L'ACTUALITAT DEL POBLE | BCN CONTENT FACTORY

Una de les primeres decisions que va prendre, de fet, va ser treure la simbologia independentista del consistori.

No va ser exactament així. Fa pocs mesos va arribar una sentència definitiva del Suprem i el govern anterior la va fer seva. Tot això va quedar resolt abans que nosaltres entréssim; els regidors del govern sortint, abans de marxar, van pujar a desconnectar el llac groc que hi havia a la torre del consistori. Per tant, nosaltres no hem tret el llac ni la pancarta. El que sí que

he fet és col·locar al costat de la foto del rei la del president de la Generalitat. Volem donar una imatge de normalitat institucional. No m’agrada en Quim Torra, i potser no m’agrada el rei, però és que la normativa diu que han d’estar penjades les dues fotos.

I pel que fa als llaços?

No volem perseguir-los. Hi ha una certa tolerància, perquè hem de fer compatible la llibertat d’expressió amb la neutralitat de l’espai públic. Intentarem fer aquest equilibri. Sí que és cert que ens van pintar un llac a la porta de l’Ajuntament dues matineses. Evidentment vam cridar la brigada perquè el netegés, ja que entenem que és una acció...

Per assenyalar?

Bé, no sé. Estaven enfadats pel canvi de govern o d’imatge. Intentarem no parlar gaire d’això, no volem fer bandera de les banderes.

Abans d’entrar en matèria municipal, vull presentar-li per un veí seu, Oriol Junqueras. Veu justa la presó provisional que li han aplicat?

Hem estat els primers o els segons en ser crítics amb la presó provisional. Hem dit més d’una vegada que ens ha semblat excessiva. Però respectem la justícia, creiem que Espanya és un país democràtic on hi ha divisió de poders. Ha faltat política i diàleg per part de tothom.

Creu que Junqueras va liderar una rebel·lió la tardor del 2017?

Jo sóc llicenciat en Filosofia i Magisteri.

...

No entenc d’altres qüestions. Si vols, parlem de Walter Benjamin, Adorno o Horckheimer. Del grau que va sobrepassar una acció per ser considerada rebel·lió, sedició o res, no en tinc elements com per poder fer una afirmació.

Sant Vicenç necessita tenir més agents de policia local

Esperem la sentència, no ens hem de precipitar.

Entrem, llavors, en matèria municipal. L'acord amb Cs contempla que els taronges s'incorporaran al govern al gener. Per què tan tard?

Venim de posicionaments bastant diferents. Ens hem donat un temps de marge per saber si som capaços de treballar conjuntament. Si veiem que les reunions són fluides i que som capaços d'entendre'ns i de tirar endavant el mandat, té sentit que puguin formar part de la junta de govern.

Sembla una relació pre matrimonial...

No sé si la comparació és encertada o no [riu]. A més, el portaveu de Cs que va plegar, Carlos Gómez, havia estat regidor i tinent d'alcalde del PSC en el seu moment, i la número 3 dels taronges també venia d'haver estat regidora del PSC. No era fàcil fer un acord de govern amb gent que havia estat amb nosaltres i va

marxar. Necessitàvem una mica de temps.

Hi va haver alguna possibilitat d'arribar a un acord amb ERC?

Va haver-hi un oferiment per part d'ERC, però era molt complicat signar un acord amb ells perquè volíem provocar un canvi polític a Sant Vicenç. Volem una ciutat metropolitana que s'assembli més a Sant Joan Despí que no pas al Sant Vicenç dels 80. Això era incompatible amb la presència d'ERC al govern.

Va trontollar l'acord de govern amb Cs després de la renúncia del seu cap de llista Carlos Gómez?

Teníem un acord amb Cs, i som gent seriosa i complim els acords, si no hi ha cap daltabaix estrany. Si Carlos Gómez s'hagués quedat l'acta com a regidor no adscrit, per a mi hauria passat a ser un regidor anul·lat en les sumes. El que no sé és si l'altre grup majoritari del consistori [ERC], tenia clar això... Sé que hi va haver contactes a i preguntes a secretaria per saber com funcionava la moció de censura, si podia sumar o no el vot d'un regidor no adscrit...

Com ha estat, llavors, el traspàs de poder amb ERC?

Breu.

I cordial?

No gaire. Francament.

Què s'han trobat?

Vam tenir una reunió amb la Maite Aymerich que no va arribar a una hora. Em va relatar els projectes iniciats, la majoria estudis i poca licitació avançada. Ara estem parlant amb els tècnics de la casa per posar-nos al dia. Però quan passin uns mesos estarà tot més tranquil i el diàleg serà més fàcil. Ho desitjo.

Una de les qüestions delicades que s'arrosseguen té a veure amb la Policia Local. Pateix Sant Vicenç de falta d'agents?

Necessitem més agents de policia. I sobretot, necessitem canviar-ne el model. Apostem per una policia de proximitat, que faci tasques de seguretat i d'acompanyament. Els últims anys s'han deixat de fer les entrades i sortides de les escoles; ho volem recuperar.

COMINO HA REPASSAT AMB EL LLOBREGAT COM HA ESTAT EL COMPLEX INICI DE MANDAT | BCN CONTENT FACTORY

Un altre tema recurrent és l'atur. Sant Vicenç dels Horts és el poble de la comarca amb la taxa més alta. Com combatrà aquesta xacra?

Hem de donar facilitats a les iniciatives privades perquè tirin endavant els seus projectes i creïn ocupació. A més, hem de desenvolupar i millorar els polígons industrials, espais d'oportunitat per fer les coses ben fetes i generar activitat. Per altra banda, hem d'apostar per la recuperació del comerç, en especial a la zona de Vila Vella. Tenim un projecte per rehabilitar-ne espais i per peatonalitzar algunes zones d'aquest barri. //

L'APUNT

Tens traspàs de poder amb ERC

La consecució de l'alcaldia d'un municipi tan icònic per al món independentista com Sant Vicenç, el poble d'Oriol Junqueras, per part del PSC amb el suport de Cs no ha caigut massa bé en l'anterior partit al govern, ERC:

-Com ha estat el traspàs de poder amb ERC?

Breu.

-I cordial?

No gaire, francament.

ellobregat Open Chess

Con el verano ya casi finiquitado, entramos de lleno en la recta final hacia la celebración del primer torneo **El Llobregat Open Chess**, que tendrá lugar en diciembre en El Prat.

La lista de inscritos no para de aumentar, y tras nombres ya confirmados como los

Grandes Maestros Edouard Romain, Karen Movsziszian o Sergey Fedorchuk, podemos confirmar la participación del joven Diego Vergara, campeón de España sub12; Mateusz Bartel, Gran Maestro polaco y Salvador Río, campeón de España absoluto y Gran Maestro.

Para más información e inscripciones: www.ellobregat.com/openchess

XAVI PAZ. Alcalde de Molins de Rei (PSC)

“Cal reorganitzar l'Ajuntament perquè sigui més eficient”

L'ALCALDE PAZ REPASSA LA SITUACIÓ POLÍTICA A MOLINS AMB EL LLOBREGAT | CARLOS MANZANO

Dels nous alcaldes d'aquest mandat a la comarca, Xavi Paz és un dels canvis més significatius i l'únic que té experiència com a tal. I és que va ser batlle entre 2011 i 2013, en virtut d'un acord amb l'antiga Convergència, ara Junts per Molins, amb qui està buscant un nou pacte de govern per apuntalar un executiu socialista en minoria. Les bases neoconvergens van donar a l'agost el seu vistiplau a pactar amb els socialistes, moviment que Paz agraeix i aplaudeix. Al tancament d'aquesta edició la situació era molt favorable per a l'acord de govern, que pot quedar enllestit aviat.

F. J. R. Baena

Hi haurà acord amb Junts?

Estem en converses amb el seu cap de llista [Ramon Sánchez]. Hi ha voluntats expressades per les dues formacions per arribar a un acord que esperem que sigui el suficientment bo perquè

el puguin validar les dues assemblees.

Tanmateix, els van fer fora del govern l'octubre del 2017 per la situació política a Catalunya. Té recels que l'avinentsa nacional afecti el retorn de la sociovergència?

La certesa que l'home és aquell animal que acostuma a ensopagar dues vegades amb la mateixa pedra no ha de provocar

desconfiances ni recels ni impedir la recerca d'acords amb Junts. Vull pensar en l'aprenentatge que això va representar i en les conseqüències que va tenir aquell trencament de l'octubre del 2017, que no van ser gens positives per Molins.

S'acosta la sentència del judici del procés...

Sabent que en l'horitzó poden haver-hi moments que tornin a tensar la societat catalana i també a Molins, vull ser positiu i pensar que serem capaços de trobar eines que blindin l'acord.

Què faran amb el llac groc que penja de la façana de l'Ajuntament?

Molins de Rei té al davant molts reptes a treballar, dels quals, evidentment, aquest no és un d'ells. Malgrat la fortalesa del nostre resultat, som conscients que hi ha altres sensibilitats a la sala de Plens, que podrien fer alguna majoria.

Per tant, ara per ara no hi ha voluntat de fer res que anés en contra d'aquesta majoria.

Molins també és membre de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI)...

El que no farà aquest alcalde és anar a aquest organisme. Ja ha iniciat converses per tal que un altre regidor d'una força independentista representi l'Ajuntament de Molins.

És tot plegat una picada d'ullet a Junts per tal d'arribar a un acord?

No hi ha res diferent del

que ja passava quan teníem un pacte de govern.

Entrem en matèria municipal. Fa un any es va denunciar que la comissaria de la Guàrdia Urbana va quedar buida durant mitja hora. Falten agents al cos de Molins de Rei?

Estem tenint una situació complexa en el cos. Coneixent la situació actual és evident que hem d'actuar en diversos fronts.

En quins?

Un és mirar de reforçar la plantilla. Això significa tenir més agents i aplicar

polítiques i mesures que lluitin contra el nivell elevat de baixes en el cos. I també cal revisar el model de funcionament i veure si s'ha d'apropar cap a un de més proximitat. Però a més cal millorar les condicions de feina dels agents amb un equipament nou.

Què tenen pensat fer?

Permetria ocupar l'espai que actualment són les dependències de la Guàrdia Urbana per dedicar-lo a habitatge dotacional.

On anirien les noves dependències del cos?

A on actualment hi ha la carpa de l'espai Mariona. La proposta s'ha de treballar al llarg del mandat.

Els treballadors municipals també fa temps que es queixen de les seves condicions laborals i de sobrecàrrega de feina. Quines solucions vol implementar?

Primer de tot s'ha d'incentivar el diàleg. La primera reunió que vaig fer com a alcalde va ser amb els representants sindicals dels treballadors. És cert que han sentit moltes vegades bones paraules, però cal treballar perquè hi hagi fets concrets de millora de les condicions de treball.

Què faran?

Reforçar la plantilla, ocupar totes les places vacants i que provoquen anomalies en el funcionament de determinats departaments i alentiment i bloqueig en algunes àrees que no és positiu. També apostem per prestigiar la carrera del treballador de l'Ajuntament de Molins.

Expliqui's.

Hem d'encarregar una nova valoració de llocs de treball. Hem de revisar si als llocs s'adeqüen l'encàrrec de feina amb la fitxa i si la retribució és adequada amb el volum de feina. Cal reorganitzar l'Ajuntament perquè sigui més eficient.

“Hi ha voluntats expressades per PSC i Junts per arribar a un acord de govern”

Canviem de tema. L'octubre del 2017 es va anunciar que Molins tindria nova residència per a la gent gran que entraria en funcionament el 2019. Crec que aquest termini no s'ha complert...

No s'ha complert en absolut. Aquests anuncis a la lleugera fan molt de mal.

De l'anterior govern?

De l'anterior alcalde de l'anterior alcalde. En el millor dels casos el que es va anunciar és que la Generalitat estava en disposició d'incrementar les places públiques a Molins per a la gent gran. Però això obligava a dipositar la responsabilitat de la construcció de la residència en l'Ajuntament que, cal recordar, no té aquestes competències.

Quin és el panorama actual en aquest sentit?

Cal continuar el diàleg amb la resta de forces polítiques per decidir de quina manera afrontem aquesta construcció i la futura gestió de la residència. És una de les màximes prioritats del mandat, una de les coses primeres que hem començat a treballar. Si som capaços d'avançar en la presa de decisions, puc dir, amb una certa seguretat, que sí que serem capaços de tenir aquesta residència de gent gran abans que

acabi aquest mandat.

M'acaba de fer un altre anunci.

És evident que per a això necessitem avançar al més ràpidament possible en l'avantprojecte, en el que haurà de ser després la redacció del propi projecte i en la construcció de la residència. I que llavors, la Generalitat compleixi.

S'arrisquen...

Hem d'explicar que el risc que tenim és que construïm nosaltres la residència i que llavors la Generalitat no ens incrementi les places públiques de la residència de la gent gran i continuem tenint les 30 que tenim actualment. Recordo que el compromís és que passin a ser-ne 80. Estem disposats i amb voluntat de construir la residència de gent gran, cosa que li toca a la Generalitat, però insisteixo, per a aquest alcalde és prioritari la seva edificació i estic disposat a prendre aquesta decisió. Però explicant el risc que comporta.

Se senten ajudats pel govern de la Generalitat?

No. Portem dos mandats que la Generalitat ha advocat tots els seus esforços en la construcció d'un país, teòric, deixant de banda el país real, que són els ajuntaments. No es pot construir cap país, ni es pot treballar per cap projec-

L'APUNT

Millorar el transport públic

L'alcalde Xavi Paz reivindica com Molins va liderar la reivindicació contra els greuges tarifaris a la metròpoli. L'1 de gener del 2019 van desaparèixer aquests greuges entre els habitants de l'àrea metropolitana, que passaven a pagar el mateix. "Això és importantíssim des del punt de vista de la promoció del transport públic", assegura. En aquesta línia, celebra que aquest 2019 "amb l'esforç de molta gent", remarca, s'hagi aconseguit l'inici de la licitació de les obres de millora de l'estació de Rodalies. "Haurà estat la inversió més gran de l'Estat o de qualsevol altra administració a Molins en els últims 30 anys, 8 milions d'euros", celebra.

Puc dir que podrem tenir la **residència** de la gent gran abans **d'acabar el mandat**"

te legítim de país deixant de banda els ajuntaments, com ha fet la Generalitat els darrers vuit anys. La llista d'incompliments de la Generalitat cap als municipis és massa gran.

Tornem als equipaments. Vostès es van oposar a la instal·lació d'un forn crematori al tanatori. Va prometre fa uns mesos que posaria "tota la seva capacitat de feina" per frenar el projecte. En quin punt som ara?

En un de delicat. Les primeres decisions que vam prendre al govern, quan no feia ni 30 dies que hi érem, és encarregar un estudi per tal de poder aprovar inicialment una nova ordenació d'aquestes llicències. Hem de combinar el dret d'incinerar els teus éssers estimats i el dels veïns a no dedicar el tanatori a fer-hi un crematori metropolità, a 50 metres escassos d'habitatges. Treballarem al màxim per evitar aquest crematori metropolità a Molins.

Parlant de qüestions metropolitanes, creu que els ciutadans han d'escollir de manera directa un alcalde metropolità?

Benvinguts siguin aquests debats. El meu posicionament concret no el tinc prou clar, s'han d'anitzar totes les conseqüències.

Les relacions entre aquests municipis són, a vegades, complicades. La Comissió de Delimitació Territorial va donar la raó a l'Ajuntament de Barcelona davant la petició de Molins d'annexionar-se Santa Creu d'Olorda. Pensen recórrer aquesta decisió, ara que comença un nou mandat?

Explorarem totes les vies jurídiques i legals que tinguem al nostre abast, perquè no vull passar per l'alcalde que no va fer tot el possible perquè una reivindicació com aquesta es pogués assolir. Santa Creu és de Molins, això ha de passar a ser un fet. //

Despacho especializado en derecho de familia

Rambla Rafael Casanova 74
Sant Boi de Llobregat

XP ADVOCATS S.L.P.

info@xpadvocats.com
Telf. 936407228

LLUÍS MIJOLER. Alcalde del Prat (El Prat en Comú)

“Sant Cosme està totalment dignificat i l'integrarem encara més a la ciutat”

Lluís Mijoler i Martínez va néixer al Prat el 1969. Va exercir com a advocat entre el 1997 i 2018. L'any 2006 va ser nomenat jutge substitut a la província de Barcelona. Va entrar al consistori a les eleccions municipals del 2015 per ser tinent d'alcalde. Mijoler va guanyar les eleccions municipals quatre anys després amb El Prat en Comú, i és alcalde amb el suport del PSC.

Carlos Manzano

Com ha estat agafar el relleu de Lluís Tejedor després de 37 anys com a alcalde?

S'ha viscut de forma molt natural. Coincideix que s'ha jubilat de la mateixa manera que s'han jubilat altres persones que portaven molts anys, parlant de funcionaris. De fet, quan un marxa n'arriba un altre de nou i, en aquest cas, si és algú de la casa i format aquí, es veu molt natural. En aquest sentit m'ho estan posant molt fàcil.

Seguirà les línies de govern de Tejedor?

Seguirem una línia de govern determinada que és la que havia marcat sempre Lluís Tejedor. Després hi hauran qüestions personals que evidentment seran d'estil; cadascú té la seva forma de dirigir una ciutat. Però s'ha de dir que en Tejedor ha estat un mestre per a tots nosaltres. **Pensa jubilar-se en el càrrec com el seu predecessor?** No. Jo sempre dic que s'ha d'entendre el context i la situació de cada persona, moment i ciutat per valorar les coses. Tejedor ha viscut un context determinat que li ha portat a estar tots aquests anys i crec que ha sigut bo. Però jo sóc dels que penso que a la política hi has d'estar només un temps.

Parlem del Prat. L'aeroport i el port volen créixer...

El Pla Delta va aconseguir un equilibri territorial i aquest equilibri s'ha de mantenir. Per tant, no pot créixer una part del territori en detriment d'una altra. S'ha de mantenir aquest equilibri i això sempre ho hem defensat des de l'Ajuntament, fins i tot quan es parlava d'Eurovegas, ens jugaven perdre el Parc Agrari i nosaltres ens hi vam oposar. Així seguirem. No creixeran ni el port ni l'aeroport si això comporta un desequilibri territorial.

Seguint amb el creixement, finalment es farà l'ampliació del Prat Nord?

Ja s'han iniciat els tràmits i penso que aquesta legislatura ja començarà a desenvolupar-se el Prat Nord. El projecte era molt ambiciós, saltant l'autovia i soterrant-la, però hem vist que ara no podem assumir aquest creixement. I urbanísticament el model de creixement

MIJOLER REP EL LLOBREGAT A L'AJUNTAMENT | BCN CONTENT FACTORY

ha de ser molt similar al creixement que s'ha anat donant i mantenint aquests anys a la ciutat, amb un frontal d'oficines que reduirà l'impacte del soroll cap al Prat.

El Prat Nord serà un continu urbà des de la Gran Via de l'Hospitalet?

No ens ho plantejem com un continu des de l'Hospitalet, sinó com un creixement de la pròpia ciutat. La relació és cap a dintre, no cap a fora. Primer, no podria ser perquè tenim el riu que ens limita, per això nosaltres no urbanitzem a la mateixa autovia.

Parlem ara de l'equilibri del Prat des d'un altre punt de vista. Què pensa del fet que Consorci del Parc

Agrari està avançant per convertir-se en una entitat de disciplina urbanística?

Nosaltres hem apostat sempre molt pel Parc Agrari, hem estat precursors i hi hem treballat molt. De fet, tenim la seu al Prat, a Can Comas. El Parc Agrari necessita aquesta consolidació perquè no deixa de ser un polígon industrial, però amb producció agrària. No és només terra sinó que hi ha una producció econòmica important. No ha de ser un Port Aventura on la gent hi va a passejar. **Com han rebut els pratencs la inauguració del Teatre l'Artesà?**

Jo crec que la ciutadania està molt contenta. És un projecte important i que representa la modernitat per a la nostra ciutat. Conservant l'essència patrimonial i fent un nou teatre on hi ha l'escola d'arts en viu i on hi passen coses relacionades amb la cultura tots els dies.

Canviem de tema. Al barri de Sant Cosme hi ha hagut un repunt de drogues. Què pensen fer en aquesta zona de la ciutat?

Sant Cosme és fonamental perquè et marca la temperatura de la ciutat. Nosaltres hem d'estar molt atents a què passa en aquest barri perquè als anys 80 amb l'heroïna la ciutat ho va passar malament i costava dir que eres del Prat, perquè de seguida ho relacionaven amb Sant Cosme. Ara ens hi sentim molt a gust, el barri està totalment dignificat i l'integrarem encara més a la ciutat.

Però hi ha hagut un repunt d'aquest fenomen els últims anys, relacionat amb la producció de marihuana...

Hi ha una petita diferència: Sant Cosme als 80 era un supermercat de la droga. Ara no és una botiga, sinó que és un centre de producció. El negoci no està en vendre al mateix barri sinó en exportar un producte i estem treballant per acabar amb això col·laborant amb la resta d'administracions, sobretot amb la policia.

Passem a parlar de qüestions metropolitananes. En el passat mandat, Ada Colau no va trepitjar gaire el territori com a presidenta de l'AMB. Creu que és una assignatura pendent dels alcaldes de Barcelona mirar més enllà de la capital?

Sí. Els ajuntaments sols no podem fer coses. O fem una política metropolitana o és impossible. L'habitatge, la contaminació... Ho hem d'afrontar els alcaldes, no hem d'esperar una solució de la Generalitat i l'Estat, i poder tenir així una excusa.

Està a favor que els ciutadans votin un alcalde metropolità de manera directa?

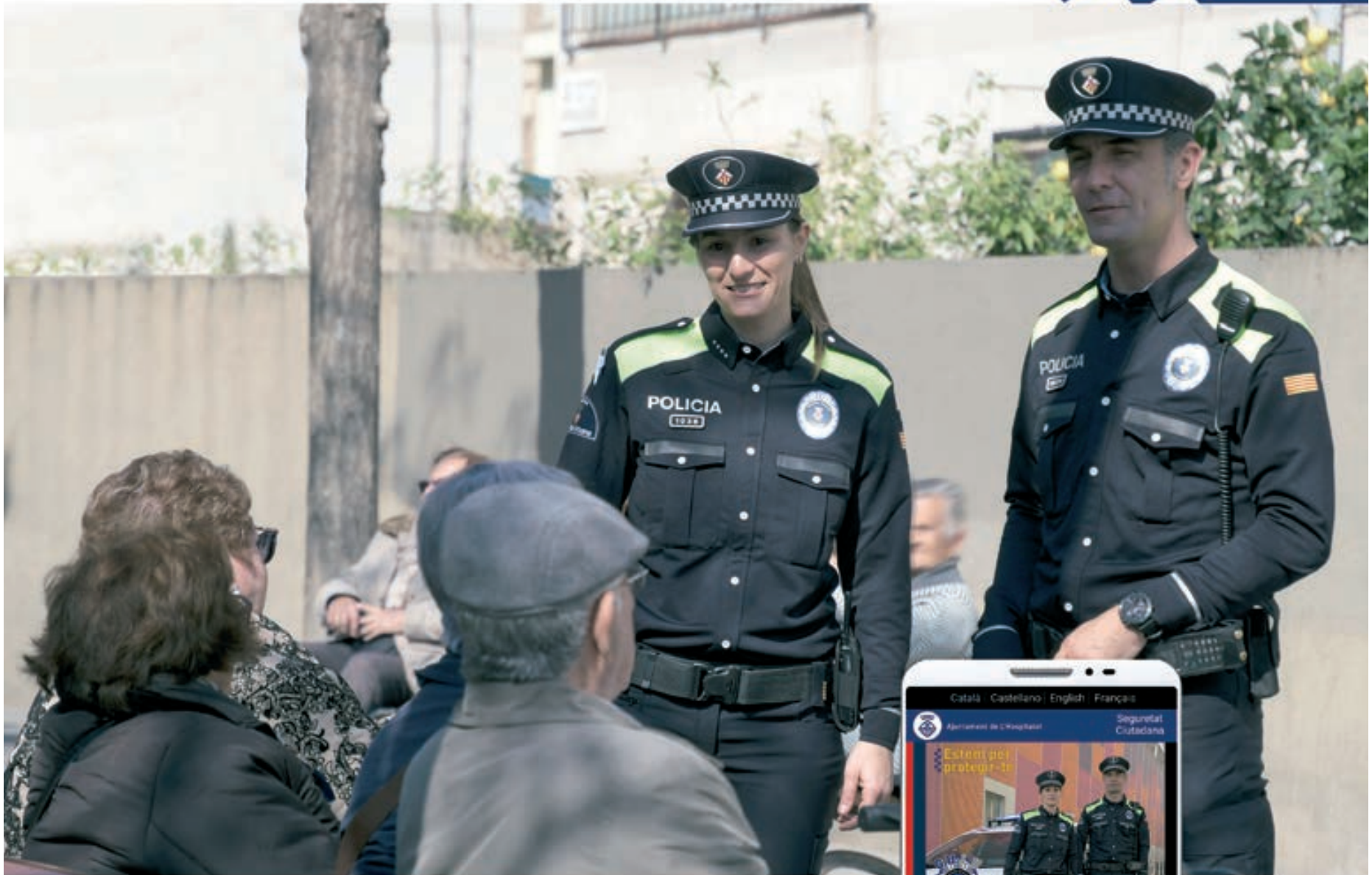
Crec que no, precisament perquè s'ha de fomentar el Consell d'alcaldes de l'AMB i despolititzar l'ens a nivell partidista. Però tampoc m'hi oposaria, però.

Pugem a l'àmbit català. Se senten recolzats pel govern de la Generalitat?

No, però això t'ho dirà qualsevol alcalde. Patim la inacció de la Generalitat. Però també passa amb l'Estat. **///**

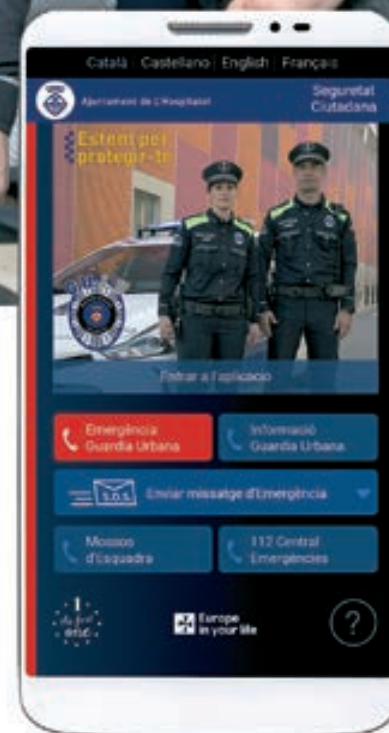
“No creixeran ni el port ni l'aeroport si això comporta un desequilibri territorial”

**Estamos para
protegerte**

Descárgate la App de Seguridad Ciudadana de L'Hospitalet

Con ella podrás comunicarte de forma inmediata con la Policía Local de L'Hospitalet y con los servicios de emergencias del 112, notificar situaciones de peligro o incidencias de seguridad en la vía pública, recibir alertas y obtener información sobre primeros auxilios y seguridad vial.

#EstamosParaProtegerte

Ajuntament de L'Hospitalet

LÍDIA MUÑOZ. Alcaldessa de Sant Feliu (Sant Feliu en Comú)

“San José ha estat un pare polític, però ara toca marcar perfil propi”

Lídia Muñoz recull el testimoni del seu antecessor i excompany de govern Jordi San José, en un dels bastions de l'antiga Iniciativa i ara dels comuns, que han aconseguit retenir gràcies a un acord amb ERC, amb qui compartiran l'alcaldia a raó de tres anys per als liles i l'últim per als republicans. Muñoz destaca la feina de l'anterior alcalde però avisa que vol deixar la seva pròpia petjada.

F. J. R.

Mantenen l'alcaldia a costa d'haver empenyat els seus antics socis del PSC. Per què van pactar amb ERC i no amb els socialistes?

A la campanya vam dir que pactaríem amb qui més afinitat tingués amb el nostre programa i poguéssim fer un pacte de govern de la manera més segura. Després de les negociacions amb uns i altres, l'assemblea va ratificar l'acord amb ERC. La política no és només tenir un bon resultat sinó també saber arribar a acords.

Lourdes Borrell, portaveu del PSC i guanyadora de les eleccions, va dir que els van proposar una alcaldia compartida. És això cert? Hi va haver la possibilitat d'arribar a aquest acord?

La música de fons la compartíem des del minut 1 amb ERC. Amb els socialistes va costar molt fer aterrar les propostes.

No hi havia 'feeling' amb el PSC...

Un pacte de govern no és per a tota la vida. Amb el PSC ens hem entès bé, però això és un punt més en una negociació, no el que decanta tot plegat.

Borrell descriu aquest pacte com un "d'identitari amb els nacionalistes", ja que vostès també han acordat amb Tots som Sant Feliu (Junts) en càrrec a l'AMB a canvi d'un vot a la investidura. Com el descriuria vostè?

El PSC juga a donar aquesta visió de govern esbiaixat cap a l'independentisme. Però és un govern equilibrat.

De totes maneres, té por que l'avinentsa política nacional pugui fer perillar l'acord amb ERC?

No ho contemplo. Però és que amb els socialistes hagués passat el mateix. La nostra postura com a comuns és ferma en la defensa del dret a decidir i la llibertat dels presos polítics, però alhora molt ferma en contra del processisme que porta al precipici i en contra del 155. Estem en una posició intermèdia a la qual la gent s'apropa i se separa com un acordió.

I quan hi hagi la sentència del judici del procés? Haurem de prendre part.

I si la postura de comuns no convenç ERC?

El nostre pacte és estrictament local i ho hem deixat clar.

MUÑOZ AL SEU DESPATX DURANT L'ENTREVISTA | BCN CONTENT FACTORY

Canviem de tema. Com ha estat agafar el relleu d'un històric com Jordi San José?

Tota una responsabilitat. Sant Feliu ha fet un salt qualitatiu en polítiques socials amb el Jordi, com la tarificació social, i ha posat l'accent en les persones en un moment molt complicat. Ha estat un pare polític, sense paternalismes, un mestratge polític, un bon aprenentatge que he anat adquirint tant al govern com a l'oposició, que és una escola política brutal.

Una bona mili.

Jo crec que és recomanable que tothom passi per l'oposició, que és on realment aprens. Però ara toca marcar un altre perfil, un de propi.

Quin seria? Com li agradaria que la recordessin?

Per la proximitat amb les persones i les entitats i perquè

l'administració sigui àgil. I per haver potenciat la participació i impulsat la feminització de la política.

Hi ha majoria femenina al Ple. Un símbol que les coses estan canviant. Estem més a prop de la igualtat?

Això està bé, però no és garantia de res. Encara hi ha camí per fer.

Abans ha parlat de la tarificació social. Hi ha hagut ajuntaments de la comarca que s'hagin interessat per aquesta experiència?

De fet, l'ONU ens ha fet un reconeixement com a política que compleix els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS). Per altra banda, Barcelona es va emmirallar en nosaltres per la tarificació en escoles bressol.

Seguim. El gran repte d'aquest mandat és el soterrament de les vies. Sembla que ara sí que va de debò...

Això no té aturador. Estem en fase de licitació. A l'octubre començaran a moure la maquinària i a finals de novembre començarà l'obra, que durarà quatre anys.

Quin ha de ser el resultat d'aquesta transformació?

El repte del soterrament és cosir la ciutat i que suposi un guany social i d'habitatge per a Sant Feliu.

El termini de presentació d'idees al concurs internacional per dissenyar l'espai que s'alliberi a les vies va acabar el 10 de juliol. Quantes n'han rebut?

Trenta-una propostes. Ens han dit que el Messi i el Cristiano Ronaldo de l'arquitectura d'Espanya i d'Europa s'hi han presentat. Tenim molt bones propostes a sobre de la taula. A principis d'octubre el jurat haurà escollit les tres millors propostes, que s'exposaran fins al 17 de novembre, el dia de la consulta ciutadana.

En paral·lel a l'inici de les obres.

Sí. No volem que les barcelonines passin sobre la llosa com al *far-west*, com ha passat en altres municipis que han tingut una transformació urbana similar.

Seguim parlant de construccions. En aquest cas, d'habitatges. Els preus dels lloguers segueixen a l'alça. Què poden fer per frenar aquest ascens?

És un problema metropolità en majúscules, i les solucions han de ser metropolitanes i amb una visió ampla. Els ajuntaments no podem anar posant tiretes a un Goliat que se'ns està menjant. Demanem la regulació dels preus del lloguer com es fa en altres països europeus.

L'espai alliberat a les vies pot ser una oportunitat per fer-hi habitatge social?

Allà encaixarà el que vulguem. Hi entra de tot, zones verdes, equipaments i habitatges de lloguer assequible. **Seguint amb matèria metropolitana, veuria amb bons ulls que els ciutadans poguessin votar de manera directa un alcalde metropolità?**

Hauríem de tenir aquest debat en les administracions de segon nivell. Com més allunyes la presa de decisions de la ciutadania, més dificultats tens per fer entendre les necessitats de les polítiques estratègiques que prenen aquestes institucions. **///**

Sobre el **pacte** de govern:

La **música** de fons la

ERC compartíem des del minut 1 amb **ERC**

MIQUEL RIERA, alcalde d'Olesa de Montserrat (Bloc Olesà)

“Les inversions cauen de Martorell cap a baix”

C. M.

Vostè prové de la regidoria d'Obres. Quin és el creixement previst per als pròxims quatre anys a Olesa?

No hi ha previst creixement urbanístic. El Pla d'ordenació dibuixa un model per endreçar el municipi. Farem reciclatge urbà, és a dir, traurem més profit o rendiment als espais que estan urbanitzats i no s'adeqüen a la demanda de població quant a equipament o patrimoni.

Quins seran els seus eixos principals d'actuació per a aquests quatre anys a Olesa?

Millorar els habitatges al municipi mentre es promociona la indústria. Però això no pot ser possible si no es desencallen obres com la ròtula d'Abdera, que està parada des del 2010, la B-40 o les connexions amb el Vallès Occidental. Nosaltres continuarem dotant a Olesa de millores a nivell industrial, de salut i negociarem amb les altres administracions per tenir millors comunicacions. A més de millores en seguretat, acabarem les tres grans obres que van iniciar-se a l'anterior mandat com la segona i tercera fase de

l'avinguda Francesc Macià, Cal Puiganer o l'ampliació de la biblioteca que estem treballant amb la Diputació.

I respecte a la seguretat? Fa temps que demanen més recursos a Mossos...

Les millores en seguretat són un problema en el territori. Les policies locals estan assumint unes competències que no li pertocuen, la Generalitat no està ampliant plantilles dels Mossos d'Esquadra i, per això, seguirem reclamant amb la resta de municipis del Montserratí que hi hagi més policia. Tot i això, els problemes són més de convivència que de seguretat.

Ara que ho esmenta. Què n'opina del Montserratí?

El Montserratí ve de l'abandonament de les administracions. Estem tips de veure al llarg dels anys com totes les inversions cauen de Martorell cap a baix, o cap a comarques més interiors. I aquesta comarca tocant a Montserrat queda sola i abandonada. Som Baix Llobregat, però ens vinculem més amb la muntanya que no pas amb el litoral.

Parlem ara de política municipal. Faran pacte de govern amb ERC o continuaran en solitari?

Es pot governar amb minoria; de fet, el 2011 vam governar amb pactes puntuals amb nou regidors i ara en tenim

vuit, no hi ha gaire diferència. Pactarem en projectes puntuals, però no descartem res, tenim les portes obertes per fer un pacte sòlid en el qual parlem de coses concretes per a Olesa. Nosaltres som un partit municipalista i per integrar qualsevol persona o grup polític han de pensar en el municipi, més enllà de les seves sigles nacionals.

Ara que em treu el tema, l'alcaldesa Puimedon va ser imputada per obrir els col·legis l'1-O. Faria el mateix?

Va ser arxivada. Crec que totes les causes per aquest tema com la de l'alcaldesa d'Olesa haurien de ser arxivades. El Bloc Olesà abans i després de l'1-O està sempre dins d'aquest marc democràtic, en un marc bàsic dels drets humans, civils i el dret a decidir. Per això, creiem que s'hauria de fer una entesa política i posar fi a la situació actual de presos polítics. El que ens ha quedat de l'1 d'octubre és un xoc entre dues posicions que es vol resoldre a través dels jutjats. ///

IGNASI LLORENTE, alcalde de Torrelles (CATorrelles)

“És important tenir veu pròpia a l'AMB”

C. M.

Com és que han donat preferència a un pacte de govern amb Junts i no amb ERC, tenint en compte el seu passat republicà?

És un pacte natural el de CAT i Junts. Ja vam governar la legislatura passada i era el pacte més lògic on estàvem satisfetes les dues parts.

Com s'articula aquest acord?

Jo seré tres anys alcalde i l'últim any serà per a Eduard García, de Junts. A més, Junts es queda amb les àrees més econòmiques com Hisenda i Governació, mentre que nosaltres estarem a Urbanisme, Promoció econòmica i Medi ambient donant serveis a les persones.

Les coves de Can Riera s'han tancat al públic...

El procediment era prohibir l'accés i el següent pas que farem serà declarar-ho Bé d'Interès Local. Amb aquesta protecció es podrà tornar a visitar, però sempre de forma

equilibrada perquè no es malmeti l'entorn i les coves. Un lloc amb accés controlat i amb un cert equilibri.

Parlant de patrimoni natural. Torrelles té un gran actiu agroforestal. Potenciarà l'ajuntament el turisme per impulsar l'activitat econòmica del municipi?

Defensarem la identitat i singularitat del municipi, per tant, defensarem l'agricultura. Aquest és un tema de necessitat, hem de promocionar l'activitat econòmica mitjançant la defensa de l'agricultura.

I respecte a les pistes forestals... S'asfaltarà la carretera cap a Begues?

Una cosa és millorar la carretera a Begues i una altra cosa és asfaltar-la perquè es converteixi en una autopista. Estem en contra que augmenti el trànsit, que sigui una via que vagi més enllà de la comunicació entre els dos pobles.

També es formen llargues cues a la carretera cap a Sant Vicenç dels Horts, especialment a la rotonda d'entrada a aquest municipi. Com ho solucionaran?

Hem mantingut reunions amb Sant Vicenç dels Horts,

perquè les cues es produeixen a la rotonda d'aquest municipi i no a la mateixa carretera de Torrelles. A més, fer una carretera alternativa per arribar al mateix lloc i destruir bosc no té cap sentit.

Quin serà el paper de Torrelles a la Diputació, l'Àrea Metropolitana (AMB) i el Consell Comarcal?

És molt important tenir veu pròpia a l'AMB, especialment en el tema forestal i la muntanya metropolitana. A la darrera legislatura la nostra presència ha permès que altres municipis amb aquesta massa boscosa, que és un dels últims pulmons verds que queda a l'AMB, puguin protegir-la. Nosaltres no parlem de conservació sinó de gestió del medi natural, es tracta de gestionar una zona rica i viva amb problemes quotidians que afecten les persones. ///

ADRIÀ CAMINO, alcalde de Castellví de Rosanes per Endavant (Junts per Catalunya)

“Necessitem moviment, situar el poble al mapa”

F. J. R.

El seu acord amb el PSC forma part del que alguns sectors de l'independentisme titllen com a “pactes de la infàmia”. Què els hi diria?

Castellví té dinàmiques diferents. Hem deixat de banda els temes nacionals i prioritzat les raons de poble. Vam valorar diverses opcions i vam veure que la més escaient era pactar amb el PSC.

De fet, l'acord amb els socialistes posa Castellví per sobre de tot i garanteix la neutralitat de la institució.

Castellví està per davant de tot. En el nostre poble hi ha persones que opinen diferent i és necessari respectar la convivència entre veïns i veïnes. Les qüestions nacionals s'han de tractar en un altre lloc.

Baixem a l'àmbit comarcal. Seguiran donant suport a la creació de la comarca del Montserratí?

Sí, seguirem en aquesta línia. És difícil, però entenem que per raons de tràmits administratius i de distància, seria molt positiu tenir aquesta nova comarca. Tanmateix, no és una gran preocupació al carrer.

Parlem ara de la connexió amb la resta del Baix. Fa temps que demanen bonificacions en el transport públic per afavorir la mobilitat dels veïns.

Aquesta és una reclamació històrica. Estem molt limitats en transport públic i qualsevol acció per millorar el servei de Rodalies o de Ferrocarrils de la Generalitat per apropar-nos a la comarca és benvinguda.

Una altra de les reivindicacions comarcals és la de dotar el nord del Baix de més recursos en seguretat. En el cas de Castellví, per la dispersió dels nuclis habitats, és una necessitat més urgent, oi?

Evidentment. Els responsables de la nostra seguretat, malgrat que tenim guàrdies municipals, són els Mossos. Una ampliació dels recursos del cos seria un benefici per al poble, que tot i ser un municipi petit en habitants té una extensió més aviat gran. Entenem que, per aquesta raó, cobrir el territori castellvinenc és complicat. Ara mateix, però, estem treballant amb Mossos i el departament d'Interior per millorar la situació.

Quins són els principals projectes que posaran en marxa aquest mandat?

La prioritat és la urbanització de Cal Daina, on viu el 40%

de la població però que encara no ha estat recepcionada correctament per l'Ajuntament, ja que falta arreglar el clavegueram. També treballarem per mantenir i renovar la malmesa xarxa de distribució de l'aigua, perquè ara mateix perdem el 40% del subministrament. Estudiarem, a més, un nou model de reciclatge i, per últim, i malgrat que és complicat, seguirem treballant per aconseguir dotar el poble d'un centre social que aculli l'oficina municipal i una biblioteca, atès que no en tenim. Volem habilitar l'edifici de l'escola vella per ubicar-hi el centre, que servirà per fer activitats esportives, culturals i promoure la cohesió del poble. Tenim un projecte i esperem que ens l'aprovin. **I ja per últim, treballaran per impulsar Castellví com a destinació turística?**

És un dels grans reptes. Tenim un patrimoni espectacular que ha d'anar a més. El poble necessita moviment, situar-lo al mapa i que hi vingui gent a veure què tenim aquí. **///**

SUELO INDUSTRIAL EN MASQUEFA

A 12 KM DE LA FACTORÍA DE SEAT, Y A 45 KM DEL PUERTO Y AEROPUERTO DE BARCELONA

Pol. Ind. “La Pedrosa”
Ctra. de Martorell a Capellades
31.000 m² de superficie
60% de techo edificable
Calificación: industrial, comercial y servicios

TELF. 670 794 637 · MANGETSUSLU@GMAIL.COM

El
Prat.
el meu
lloc al món

FESTA major

DEL

Prat

DEL 27 AL 30
DE SETEMBRE

2019

elprat.cat/festamajor
#fmelprat

 Ajuntament del
Prat de Llobregat

Pere Rovira

MOSSÈN PARRÒQUIA ANTONI MARIA CLARET DE SANT BOI

Una sociedad hipócrita sin futuro

Durante este verano hemos contemplado con estupor los números incendios que han iniciado los telediarios; la devastación de grandes superficies, especialmente en la selva amazónica, fruto de la mano humana y la ambición de unos impresentables que siguen dañando el equilibrio del ecosistema mundial. Sus consecuencias son imprevisibles y difícil de cuantificar a corto plazo.

Incluso, en la pasada reunión de algunos de los países más ricos del mundo (G7), se hizo presente la preocupación por la extensión de los numerosos incendios en Brasil. La respuesta de estos países ha sido ridícula, tanto que estimo que no son conscientes de la catástrofe que representa los miles de incendios que se provocaron por los intereses económicos de unas minorías. Aprobaron un ayuda de 20 millones de euros para paliar las consecuencias de estos incendios. Estos "jefes de estado" viven en su burbuja, aislados de las catástrofes que acontecen, sean los incendios como el tráfico humano de la inmigración. Viven a distancia los problemas globales, desprecian el "Bien Común" y se autosatisfacen por el poder particular que han recibido.

Contrasta estos 20 millones con otra de las telenovelas

del verano: la venta de un jugador de fútbol por 170 millones. El negocio de preservar y reconstruir la naturaleza parece ruinoso, mientras que el espectáculo del teatro futbolístico merece toda la atención mediática y económica.

En este mundo, las prioridades que afectan a la población global son tratadas con irritante lentitud, mientras que aquellas que buscan la rentabilidad y el beneficio inmediato de unos pocos son amplificadas y resueltos con

celeridad. La hipocresía de esta sociedad, la nuestra, se acrecienta de forma acelerada. Grandes discursos, grandes "parrafadas" dialécticas, grandes toques emotivos puntuales, grandes manifestaciones públicas... y la naturaleza se sigue destruyendo. Hemos recibido un gran tesoro para administrarlo y no sabemos o no queremos protegerlo. Es mucho más fácil el bienestar particular o territorial que una férrea y persistente búsqueda de soluciones a las tragedias que hieren las conciencias (emigración, tráfico humano, devastación natural, la miseria de grandes territorios, las guerras sangrantes, etc.) Basta ya de palabras, ¿Estamos dispuestos a transformar las palabras y los deseos en actitudes o acciones; del sentimentalismo infantil al cambio del corazón de nuestra sociedad? El futuro se construye en las decisiones del presente. La hipocresía debe dejar paso a una mirada digna de todo ser humano y del hábitat donde existimos, nos movemos y vivimos.

"Dijo Dios: «Produzca la tierra vegetación: hierbas que den semillas y árboles frutales que den fruto, de su especie, con su semilla dentro, sobre la tierra.» Y así fue. La tierra produjo vegetación: hierbas que dan semilla, por sus especies, y árboles que dan fruto con la semilla dentro, por sus especies; y vio Dios que estaban bien". ///

El preu, el poses tu.

A ÀLTIMA preparem i dissenyem els serveis funeraris juntament amb les famílies, adaptant-nos als seus desitjos i a les seves necessitats. Per això, a ÀLTIMA sempre és la família qui decideix l'import total del servei contractat.

ÀLTIMA
900 230 238
www.altima-sfi.com

BARCELONA RONDA DE DALT · L'HOSPITALET GRAN VIA · L'HOSPITALET RONDA · BAIX LLOBREGAT · PENEDÈS · GARRAF · BAGES · EMPORDÀ · RIPOLLÈS

El Baix recupera centralidad en la Diada

La manifestación de Barcelona se desinfla por la tensión entre partidos independentistas

La ofrenda a Casanova en Sant Boi y un acto en Montserrat serán la referencia

Redacción

Desde que se celebra una tradición centenaria cada 11 de septiembre, la ofrenda floral en la tumba de Rafael Casanova, en la iglesia de Sant Baldori de Sant Boi, ha quedado desdibujada en los últimos años, eclipsada por las mareas humanas convocadas cada Diada por la Asamblea Nacional Catalana (ANC) y Òmnium. Discreta cobertura en los grandes medios, más interesados en mostrar quién era insultado ante el monumento a Casanova en Barcelona o cuántas personas llevaban a cabo la *performance* de turno. Este año no es una excepción, y las entidades soberanistas ultiman los detalles de la manifestación de este año, en la que esperan congregarse a un millón de personas en plaza España y alrededores bajo el lema 'Objetivo independencia', aunque según los datos facilitados al cierre de esta edición apenas había 75.000 inscritos, los datos más bajos, a estas alturas, de los últimos años. En rueda de prensa, la presidenta de la ANC, Elisenda Paluzie, reconoció el pinchazo en las inscripciones pero le quitó hierro, recordando que muchos manifestantes no se inscriben y asisten directamente a la movilización de la Diada.

Un posible descenso en la participación alentado por las disputas entre los socios en el Govern, ERC y Junts per Catalunya. Tensiones que han dejado bajas importantes en la manifestación de la Diada, como las de los ex consellers republicanos Josep Hugué y Anna Simó, de L'Hospitalet. El primero anunció en julio su decisión de no asistir a una movilización que "un grupo de exaltados quiere convertir en un aquelarre purificador contra los traidores". Simó, por su parte, reconoció que tam-

LA OFRENDA A LA TUMBA DE CASANOVA EN SANT BOI VUELVE A COGER IMPORTANCIA EN LA DIADA (IZQUIERDA). POR SU PARTE, MONTSERRAT YA FUE ESCENARIO DE UNA PERFORMANCE INDEPENDENTISTA EN ABRIL DEL AÑO PASADO, CUANDO SUBIERON FOTOS DE LOS PRESOS, DE COLLBATÓ AL CAVALL BERNAT

co asistiría a la manifestación, también debido a lo que Hugué define como "clima anti ERC".

Sea como sea, en los últimos días los socios del Govern parecen haber levantado el pie del acelerador y firmado una tregua por el bien de la Diada, el tradicional inicio del curso político en Cataluña y que se prevé caliente, a pocas semanas de conocer la sentencia del juicio del 'procés' en el Supremo.

Es por esta razón que otros puntos otrora importantes vuelvan a coger protagonismo este 11 de septiembre. La ofrenda a Casanova, enterrado en Sant Boi, reunió el año pasado al presidente Quim Torra y a la delegada del Gobierno, Teresa Cunillera. Sant Boi, un municipio que

fue escenario de una histórica Diada en 1976, la primera tolerada tras la muerte de Franco menos de un año antes, y que reunió a 30.000 personas en la entonces tranquila ciudad del Baix.

Por otra parte, la ANC, Òmnium y la Federació d'Excursionistes de Catalunya tienen la voluntad de iluminar 131 picos de Montserrat, en recuerdo de los presidentes que ha tenido la histórica Diputación del General, sumados a los de la posterior y contemporánea Generalitat. De hecho, en abril del año pasado ya se formó una cadena humana que subió al Cavall Bernat fotos de los presos independentistas. Con todo, el Baix puede volver a ser un punto importante el próximo 11 de septiembre. //

8ª edició

TAPES i **CANYES**

DEL 13 AL 22 DE SETEMBRE

2019

21 establiments participants

sant vicenç dels horts

tapa + beguda

3€

tapa guanyadora 2018

bar quimeta

www.svh.cat

FUNDACIÓ CARME CHACÓN. Presentada en junio, quiere ayudar a niños con la misma patología que le cos

El legado de Carme Chacón: luchar contra las cardiopatías congénitas

La Fundación Carme Chacón nace con la voluntad de salvar vidas de niños y niñas

En el mundo nacen al año un millón y medio de bebés con este tipo de patologías

La entidad ayuda a acceder al tratamiento a familias con dificultades y a formar médicos

F. J. R.

“Supimos las intenciones de Carme a través de su médico, Màrius Petit, después de su muerte”. Carme Chacón falleció el 9 de abril de 2017 en su casa de Madrid a causa de una cardiopatía congénita. Una patología que le fue diagnosticada al nacer pero que no le impidió llegar a ministra de Vivienda y de Defensa. Según explica a El Llobregat María José Elices, ex senadora del PSC que conoció a la espluguense en la cámara alta, la idea de crear una entidad que ayudara a familias sin recursos con hijos afectados por esta dolencia rondaba la cabeza de Chacón desde hacía algún tiempo.

Una idea que se ha materializado a través de la Fundación Carme Chacón, que fue presentada a finales de junio en el Parlament, en un acto al que asistieron políticos como el ex President José Montilla, Miquel Iceta, Carlos Carrizosa, David Pérez o Alejandro Fernández, entre otros, que acompañaron a Raul Abella, presidente del comité científico de la fundación y jefe del servicio de Cirugía Cardiovascular Pediátrica del Vall d'Hebron, los padres de Chacón, Esther Piqueras y Baltasar Chacón, y a la propia Elices, que preside la entidad.

Rastrear, ayudar y formar

El principal objetivo de esta fundación es salvar vidas. Las de niños nacidos con cardiopatías en todo el mundo, porque lo que en un país occidental es algo relativamente fácil, como es el acceso a tratamientos que proporcionan una oportunidad y calidad de vida a los afectados, en otros supone una montaña a menudo inalcanzable.

En España nacen cada año 5.000 bebés con cardiopatías, mientras que a nivel mundial la cifra asciende al millón y medio. Muchos de los padres de estos niños y niñas de países con niveles de vida inferior ni siquiera saben, o sabrán nunca, que sus hijos están aquejados de estas patologías. A medio y largo plazo, la hoja de ruta de la fundación se marca como objetivo formar a médicos en esas latitudes para que aprendan a operar y tratar este tipo de afecciones cardíacas en sus lugares de origen, e incluso impulsar *in situ* la creación de unidades y hospitales especializados.

No obstante, desde la fundación son conscientes de que este es un proyecto largo y complejo, por lo que centran ahora mismo sus esfuerzos en localizar casos y prestar ayuda inmediata. “Somos básicamente asistenciales, queremos salvar vidas”, afirma Elices, que pone

PRESENTACIÓN DE LA FUNDACIÓN CARME CHACÓN EN EL PARLAMENT. ELICES, TERCERA POR LA IZQUIERDA, JUNTO A LA MADRE DE CHACÓN, ESTHER PIQUERAS (A SU IZQUIERDA). COMPLETAN LA INSTANTÁNEA DAVID PÉREZ, RAÚL ABELLA Y JOSÉ MONTILLA (DE IZQUIERDA A DERECHA) | CEDIDA

énfasis en avanzar hacia la “igualdad” en la asistencia a niños con cardiopatías de cualquier lugar del mundo, cultura o religión. Y es que la mortalidad infantil causada por cardiopatías congénitas es ciertamente alarmante y desgraciadamente silente. “Mueren más niños por estas afecciones que en las guerras”, alerta Elices.

Una primera experiencia exitosa

La fundación estrenó con éxito su programa de asistencia este pasado mes de julio. La primera beneficiaria fue Elisabett, una niña panameña de dos años que padece una cardiopatía congénita y que fue operada en Barcelo-

na con éxito. La niña, junto con sus padres, se trasladó a la capital catalana para ser intervenida en la Dexeus gracias al convenio de la fundación con CorAll, un centro médico formado por más de 80 profesionales dedicados al tratamiento de pacientes afectados por cardiopatías congénitas y dirigido por el propio doctor Abella.

Una primera victoria de la fundación de una larga lista de niños que esperan ser intervenidos. Elices reconoce que dicha la lista es “muy grande” y que cada día reciben propuestas y peticiones de información. Por esto mismo, considera importante crecer tanto en número de “amigos” como en voluntarios. De momento, ya se han interesado empresas punteras como Telefónica, Agbar, La Caixa e incluso el Consorcio de la Zona Franca (CZFB), mientras que actualmente cuentan con unas 60 personas desarrollando diferentes tareas en la estructura de la fundación.

Una de las más importantes, por la carga emocional derivada, es el acompañamiento a las familias de los pacientes. Cualquier iniciativa es buena, por pequeña que parezca. Y es que simplemente ir a buscar al aeropuerto a la familia que llega a Barcelona para operar a su hija es un gran gesto en momentos difíciles y de incertidumbre. Y en este sentido es clave la colaboración de la Asociación Corall Family, formada por padres y familiares de

La primera niña beneficiada por el programa de ayuda de la fundación es de Panamá

tó la vida a la política espluguense.

niños que sufren cardiopatías congénitas y que dedican su tiempo y recursos a dar apoyo a otros progenitores que están pasando por ese mal trago. Por otro lado, Elices destaca también el acuerdo que tienen con AC Marriott, que ofrece 500 noches de hotel para que los padres que vengan de los confines del mundo puedan hospedarse durante el tiempo que dure el tratamiento de sus hijos.

Los frutos del trabajo

Y es que no todo es ciencia y medicina pura y dura. Pese a la profesionalidad del equipo médico y las garantías del tratamiento, el aspecto emocional y de acompañamiento de las familias es determinante. “Mientras estás haciendo papeles no ves el alcance que tiene”, reconoce Elices. “Luego vas a buscarlos al aeropuerto, estás con ellos, ves cómo operan...”, prosigue la ex política socialista emocionada, y recuerda la “sensibilidad” de Chacón hacia la mortalidad infantil que ya le expresaba en la etapa que coincidió con ella como senadora.

La fundación está formada por un patronato, un comité científico y otro de honor, del que forma parte precisamente la alcaldesa de Esplugues y compañera de Chacón en su etapa en la política municipal, Pilar Díaz. El ex President Montilla también integra este comité, junto con el ex presidente del Gobierno y principal valedor político de la espluguense, José Luis Rodríguez Zapatero; el regidor del Ayuntamiento de Barcelona y ex primer ministro francés, Manuel Valls; la ex presidenta del Congreso, Ana Pastor, o el propio padre de la políti-

L'APUNT

El corazón al revés y 35 pulsaciones por minuto

Carme Chacón nació con una cardiopatía congénita conocida como síndrome del “corazón al revés”. Concretamente, tenía la aurícula derecha conectada con el ventrículo izquierdo y la aurícula izquierda con el ventrículo derecho, al contrario de lo normal. “Tengo 35 pulsaciones por minuto, el corazón al revés y un bloqueo auricular y ventricular completo”, explicó en 2015 en una entrevista. No obstante, esta afección no le impidió llevar una vida muy activa, ser deportista, política de alto nivel y tener un hijo.

En el **comité de honor** hay políticos como **Zapatero, Montilla, Pastor o Valls**

ca, Baltasar Chacón. Su madre, Esther Piqueras, forma parte del patronato como vicepresidenta, mientras que el comité científico está presidido por el doctor Abella.

Tras la puesta de largo del Parlament de finales de junio, está previsto que la fundación sea presentada oficialmente en Madrid este mes, en un acto que seguramente se celebrará en el Congreso de los Diputados. Desde allí, se volverá a explicitar la voluntad de la entidad de luchar por la igualdad de derechos y por un acceso a la asistencia médica en las mismas condiciones para todas las personas, independientemente de su lugar de nacimiento, cultura o religión. Así lo quería Chacón, tal y como recordó su padre Baltasar durante la presentación en el Parlament. “Era una defensora del derecho a la salud para todos”, aseguró, y dio la bienvenida a la fundación, de la que espera que sirva para hacer “un mundo más justo y solidario, como ella querría”. //

Exposició
al Palau Güell
de Barcelona
fins al 3 de novembre

140 ANYS
NÀIXEMENT
JUJOL

GAUDÍ
PALAU
GÜELL

GAUDÍ
PALAU
GÜELL

L'arquitectura
del color

Anna Martín Cuello

REGIDORA DE ACCIÓN AMBIENTAL, ENERGÍA, JUVENTUD, FEMINISMO Y LGTBI DE EL PRAT

Fer les paus amb la nostra Terra

L'escalfament global; l'augment del nivell del mar i de la seva temperatura; la contaminació a les ciutats; la cada cop pitjor qualitat de l'aire; el turisme massiu; les expansions de ports i aeroports; la creixent aridesa d'algunes zones del planeta; la davallada de la nostra salut; els incendis forestals, de l'Amazònia a les Terres de l'Ebre passant per les Canàries...

Tots aquests símptomes ens indiquen un mal profund: les relacions de l'ésser humà amb el nostre planeta, avui en dia, no són amistoses. Només cal fer una ullada al nostre voltant per adonar-nos de la situació de col·lapse a la qual està arribant la nostra Terra, que amenaça amb esdevenir irreversible.

Vivim una crisi ambiental. Una crisi que, malgrat tenir unes causes localitzades en

aquelles parts del món més privilegiades, té unes conseqüències globals evidents. Perquè els problemes ambientals i climàtics no coneixen de fronteres i ens afecten a totes per igual.

L'actual sistema capitalista, basat en un consum i uns nivells de producció desproporcionats i insostenibles, són un dels principals causants d'aquesta situació de risc i d'emergència ambiental i climàtica en la qual ens trobem immersos. El nostre espai polític fa dècades que ho diu: cal reivindicar unes polítiques ambientals valentes i transformadores, des de tots els nivells: individual, col·lectiu i polític.

Aquests postulats, cada cop més acceptats a nivell general, tenen una traducció clara a nivell local. Entre d'altres, cal posar sobre la taula quins límits han de tenir grans infraestructures

de la nostra comarca, com l'aeroport del Prat. Es tracta de garantir l'equilibri tan necessari en un territori de màxima fragilitat ecològica com és el Delta del Llobregat. No podem caure en el parany de la vella cultura del *desarrollisme*, i destruir un litoral i un espai natural, agrícola i ciutadà metropolità que ha estat una conquesta ciutadana i amb un valor ecològic d'abast internacional.

Cap a un món més just, digne i viu ha de ser la nostra prioritat personal i col·lectiva. Amb aquests objectius, els moviments socials ecologistes i les ONG estan organitzant una Vaga Climàtica Mundial per al 27 de setembre. Nosaltres també hi serem. Reivindicant un futur per al nostre planeta i per a totes les que convivim en ell. Defensant, en resum, que és urgent fer les paus amb la nostra Terra. **///**

MASSA BOScosa SITUADA A CERVELLÓ, AL CENTRE DEL BAIX LLOBREGAT | ARXIU

Manuel Reyes

PORTAVOZ DEL PP EN CASTELLEDÉFELS

Comienza el curso

Vivimos los últimos compases del verano que dan paso al inicio del curso escolar y la vuelta a la rutina. El final del verano es una dura cuesta para las familias. No sólo por reemprender la marcha sino por el esfuerzo económico que supone la compra de libros, material escolar, matrículas, extraescolares y un largo etcétera que hace que pronto olvidemos los buenos momentos de las vacaciones.

En la política pasa algo similar. El verano per se no sirve para que los problemas se evaporen con el calor. Al contrario. Todos los temas que se dejaron pendientes antes del período estival vuelven ahora como una auténtica bola de nieve que crece a cada paso que da.

En Castelldefels lo sabemos muy bien. La mala gestión del gobierno municipal en algunos de los principales problemas de la ciudad vuelven ahora con más fuerza. Los delitos en la ciudad siguen causando estragos y son muchos los vecinos que los han padecido. Sorprende las tasas elevadas de aumento de la delincuencia y se hace cada vez más acuciante la necesidad de un plan de choque para frenar

esta auténtica oleada. Por otro lado, vemos como los manteros se han hecho propietarios del Paseo Marítimo de la ciudad. Los comerciantes no se explican como se consiente esta situación. ¿Por qué los comerciantes deben pagar por ocupar la vía pública junto a sus locales, y otros hacen lo que quieren donde quieren sin que nadie haga nada?

Por otro lado, la limpieza sigue siendo una asignatura pendiente. La absoluta mala gestión por parte de los responsables políticos empaña el esfuerzo que hacen los trabajadores por mantener limpia la ciudad. Los vecinos están cansados

de quejarse por tener una ciudad tan poco cuidada. Una ciudad, que además es especialmente cara, sólo hace falta acudir a cualquier portal inmobiliario y hacer una búsqueda para alquilar o comprar una vivienda. Los precios vuelven a estar por las nubes, y se avecina una nueva burbuja imposible de pagar por quienes quieren vivir aquí.

Y mientras aquí no se han hecho los deberes, todo pinta que pronto podremos tener nuevas elecciones en el horizonte, nacionales o autonómicas. Sin duda, comienza un nuevo e intenso curso político. No te lo pierdas! **///**

Tarragó
comunicació, s.c.

PORTERO ELECTRÓNICO
VIDEO PORTERO
TELEFONA
INTERCOMUNICACIÓN
TV C.C. B/N Y COLOR
MEGAFONA
ANTENAS TV
AMBIENTE MUSICAL

Supramor, 6-8 - 08028 BARCELONA - Tel. 93 432 14 79
Molí de Cinto Virellgues, 70 - 08830 SANT ROÍ - Tel. 93 654 75 51
tarrago@tarrago-fermasat.com

Josep-Ramon Mut

REGIDOR D'ERC A CERVELLÓ

The battle of the Bogside

L'estiu és el moment en que majoritàriament aprofitem per viatjar i descobrir nous mons i noves realitats. Aquestes vacances he anat a l'Ulster, a Irlanda del Nord, amb la voluntat de conèixer més a fons el conflicte entre nacionalistes (catòlics) i unionistes (protestants), i certament en veure el que han viscut i encara viuen, ha estat inevitable fer la comparativa mental amb el que succeeix a Catalunya. Tranquils, no cal que deixeu de llegir pensant que ara aquest ens explicarà les seves vacances, perquè no serà pas així.

Els catòlics d'Irlanda del Nord, aquells que volen la reunificació de la illa i deixar de pertànyer al Regne Unit, rememoren i t'expliquen la batalla del Bogside. La batalla del Bogside és la resistència autorganitzada per la gent que va evitar que durant tres dies de l'agost de 1969 la policia local britànica (RUC) entrés al barri del Bogside, a la ciutat de Derry.

Quan vas pel barri i pel museu de Free Derry, i veus com van aguantar amb barricades l'entrada de les forces d'ocupació britànica, i com es van autoorganitzar, sincerament t'emociona i veus que el poble pot aconseguir coses extraordinàries. Òbviament, aquests fets em van recordar al nostre primer d'octubre de 2017, però sobretot vaig recordar el tres d'octubre, quan vam aconseguir fer la vaga general més gran de la història de Catalunya sense el suport dels sindicats majoritaris.

Aquell acte, que és indubtablement la victòria més gran que els catòlics de l'Ulster mai han aconseguit (igual que l'u d'octubre per als catalans), no va

MURAL A DERRY PER RECORDAR LA BATALLA DE BOGSIDE | JIMMY HARRIS

servir però per al propòsit que la plantejaven. De fet, la conseqüència final va ser que la policia va ser substituïda per l'exèrcit britànic, i els anys de conflicte, els *troubles*, van començar a partir d'aquell moment, amb conseqüències molt dramàtiques, com per exemple tres anys després el *Bloody Sunday*, durant el qual l'exèrcit va disparar, atropellar, ferir i matar un bon nombre de manifestants.

Queda clar que els actes on s'utilitza la violència, només comporten més violència, i quan t'enfrontes a aparells estatals com el britànic o l'espanyol només tens les de perdre.

Molts cops he sentit entre aquells que més apassionadament volen la independència, els que alguns anomenen hiperventilats (odio aquesta paraula, i em nego a definir a la gent més abraonada així) que després de l'u d'octubre hauríem d'haver sortit al carrer i prendre el control. Mirant el cas nord-irlandès és clar que tot i que haguéssim aconseguit tallar carrers du-

rant dies, l'objectiu d'assolir la república catalana no hagués arribat així.

Ens agradi o no hem d'aprendre d'aquells que ens han precedit en lluites similars, i igual que els catòlics d'Irlanda del Nord veuen amb optimisme el futur, perquè han entès que l'objectiu només l'aconseguiran amb lluita no violenta, però sobretot sent una gran majoria com poc a poc ho van aconseguint, nosaltres no hem de perdre de vista mai això. Ni un sol comportament violent, i cada cop ser més. Perquè si la majoria republicana creix a Catalunya igual que al Nord d'Irlanda, la victòria serà qüestió de temps, perquè com se li va escapar al Sr. Iceta amb una majoria superior caldria plantejar-s'ho tot, i malgrat que tots sabem que amb una majoria superior el Sr. Iceta diria sempre que seria una majoria insuficient, la república catalana certament estaria al caure perquè d'Icetes cada cop n'hi hauria menys.

A battle is only lost when one gives up! !!!

Miguel García

PORTAVOZ DE CS EN EL AYUNTAMIENTO DE L'HOSPITALET

La paràlisi de Catalunya

La Generalitat de Catalunya lleva muchos años paralizada por el 'procés'. Era un proyecto fantasioso y voluntarista que excluía a más de la mitad de los catalanes y que estaba abocado al fracaso. Los partidos independentistas se han metido en un callejón sin salida del que no saben salir porque no quieren renunciar a los postulados extremistas que les han llevado allí. Se han atrincherado en el Govern sin más consigna que aguantar porque lo único que les queda es conservar el poder.

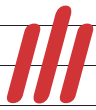
Mientras tanto, los catalanes ven cómo su comunidad se va quedando atrás. En una economía cada vez más dinámica, no te puedes permitir una parálisis y una inestabilidad como la que está sufriendo Catalunya. Más de 5.000 empresas han sido

expulsadas por el 'procés'. Nos estamos exponiendo a una decadencia de Catalunya como hacía siglos que no se vivía. Y los primeros en padecerlo son los más vulnerables. La tasa de pobreza en Catalunya es la más alta en 15 años y eso a pesar que estamos en una fase expansiva de la economía. Los servicios públicos no paran de degradarse en Catalunya. En un año las listas de espera en sanidad no han parado de empeorar, un 7% más alta para intervenciones quirúrgicas, un 9% para visitas especializadas, cuando la situación ya era indignante. En dependencia estamos a la cola de toda España en listas de espera. 18.000 personas están esperando para una plaza de residencia, la media de espera de una plaza en Catalunya es el doble de la media nacional. La educación catalana es un modelo de fracaso que

perpetúa las desigualdades y cuya prioridad es el adoc-trinamiento nacionalista y la exclusión de una lengua como la española que no solo es hablada por 500 millones de personas en todo el mundo, sino que es la mayoritaria en Catalunya. Todo esto, mientras somos la comunidad autónoma con el IRPF más alto para la clase media y trabajadora y con más impuestos propios.

Cataluña no se puede permitir seguir igual, necesita un cambio. Necesita un gobierno que piense en todos los catalanes, que priorice en su bienestar y que no esté obsesionada en la confrontación con el resto de España. Porque cuando mejor le ha ido a Catalunya es cuando más integrada ha estado con el resto de España. Cs estamos preparados para gobernar porque somos la alternativa necesaria. !!!

PASADO Y PRESENTE DE CAPRABO. A LA IZQUIERDA, PRIMERA TIENDA INAUGURADA EN 1959. A LA DERECHA, EL MISMO ESTABLECIMIENTO 60 AÑOS DESPUÉS | CAPRABO

Caprabo cumple 60 años

La primera tienda de la cadena revolucionó el comercio con la introducción del autoservicio

La marca desembarcó en la comarca en 1996 con un establecimiento en Gavà

En el Baix y L'Hospitalet cuenta con 49 supermercados, dos de ellos en mercados

Redacción

Hace seis décadas que Caprabo abrió su primer supermercado. Lo hizo en Barcelona, en concreto en el 318 de la calle Sant Antoni Maria Claret. Un concepto de tienda rompedor que introducía el autoservicio y marcaba la senda al resto de marcas. Sesenta años más tarde, Caprabo ha celebrado la efeméride con la colocación de una placa conmemorativa en esta primera tienda y una exposición de fotografías *in situ* para que los clientes den fe de los cambios que ha experimentado la misma. Una superfi-

La marca proviene de juntar las iniciales de los fundadores: **Carbó, Prat y Botet**

cie comercial que fue bautizada con el anagrama formado por las iniciales de las tres familias fundadoras: Carbó, Prat y Botet. Caprabo.

El director general de la compañía, Martín Gandiaga, asegura que 60 años después de su fundación, Caprabo "tiene una gran oportunidad para recuperar sus valores fundacionales". Así mismo, Gandiaga asegura que Caprabo "representa la historia del comercio en Cataluña y tiene voluntad de continuar siendo el referente en un mercado cada vez más competitivo".

Sin embargo, y pese a nacer en 1959, todavía tardaría casi cuatro décadas en llegar al Baix Llobregat. Lo hizo en 1996 con una tienda en la Autovía de Castell-

el micromecenatge aplicat a l'edició de llibres

contacta amb nosaltres:
info@mecenix.com

No esperis a que algú es decideixi a editar el teu llibre

Publica'l sense esperar, i sense haver de pagar res

Sis anys d'experiència i
desenes de títols
editats amb aquest sistema

www.mecenix.com

Caprabo invierte 20 millones de euros en su nueva sede en El Prat

defels, en el término municipal de Gavà, un establecimiento que a día de hoy sigue abierto. Desde entonces, la marca ha inaugurado hasta 49 supermercados en el Baix Llobregat (39) y L'Hospitalet (10), dos de ellos ubicados en mercados municipales de Cornellà y Molins de Rei. En total, la marca gestiona una red de 320 supermercados en toda España.

Aniversario con novedades

Coincidiendo con la efeméride del 60 aniversario, Caprabo está inmerso en un proceso de transformación y reorganización, poniendo especial énfasis en la innovación y la producción de proximidad. “Caprabo inicia una nueva etapa como compañía renovada, con tiendas más competitivas, trabajadores mejor formados y con apuestas de valor añadido”, explica Gandiaga.

De hecho, a finales de este año la compañía contará con unos 120 supermercados de nueva generación, esto es, más del 40% de su red de tiendas, para así ganar en competitividad y adaptar sus supermercados a la innovación y a las necesidades del consumidor.

Por otro lado, el año que viene Caprabo estrenará una plataforma destinada de manera específica a gestionar productos frescos que distribuye todos los días en sus supermercados. Estará ubicada precisamente en la comarca, en El Prat, en la ZAL. Supondrá una inversión de 20 millones de euros y tendrá 24.000 metros cuadrados de superficie. Además, también gestionará el negocio de venta online de Capraboacasa y se constituirá como la nueva sede central de la compañía.

Además, aprovechando el 60 aniversario, Caprabo recupera el tradicional logotipo de la compañía. Esta

LA MARCA CUENTA CON 49 SUPERMERCADOS EN EL BAIX LLOBREGAT Y L'HOSPITALET. ARRIBA, UN CENTRO EN SANT BOI. A LA IZQUIERDA, OTRO DE ESPLUGUES. | CAPRABO

imagen con tres bolas sustituyó al logo de ‘comecos’ en abril de 2007. También ha incluido el número 60, en referencia al aniversario.

Para celebrar la efeméride, Caprabo tiene previsto llevar a cabo un combinado de acciones destinadas a consolidar sus vínculos con instituciones y agentes sociales del entorno, sus trabajadores y clientes, a los que tiene previsto ofrecer ofertas especiales de aniversario, concursos y otras promociones. ///

2,2 millones de gracias

Este es el número de visitas de enero a agosto de 2019, el doble que el año pasado

Fuente:

www.e//lobregat.com

Google Analytics

¿Qué pasa con el agua?

Alarma tras varios episodios de vertidos tóxicos en la comarca
El problema genera reproches y acusaciones entre administraciones

Francisco J. Rodríguez

Julio y agosto han sido dos meses complicados en lo que a la -ya maltrecha- salud de las aguas de nuestra comarca se refiere. A mitades de julio, dos episodios de mortandad de peces se sucedían en menos de una semana en Castelldefels y El Prat, mientras que en agosto el temporal que azotó el litoral provocó el enésimo vertido de miles de metros cúbicos de aguas fecales en Gavà y Castelldefels. Además, desde el Ayuntamiento de Olesa avisaban en agosto que el agua de diversas fuentes naturales del municipio no era apta para el consumo humano, tras llevar a cabo varios análisis.

Que la salud del río y de otras rieras o fuentes de la comarca lleva décadas sin ser óptima no es, desgraciadamente, una novedad. No obstante, los diversos episodios sucedidos en las últimas semanas han hecho saltar las alarmas en el Baix Llobregat. ¿Estamos haciendo todo lo posible para mejorar el estado de nuestras aguas y, en especial, las del río Llobregat, la arteria de la comarca?

Flotando sin vida en la Olla del Rei

El primer episodio de este verano tuvo lugar en julio en Castelldefels, en el espacio natural de la Olla del Rei, en cuyo estanque aparecieron una mañana decenas de peces muertos. La plataforma en defensa de este espacio denunció los hechos y “el mal estado general del espacio” y achacó la mortandad a un posible vertido de aguas fecales por parte de la estación de bombeo cada vez que hay

fuertes lluvias. Por su parte, técnicos del Ayuntamiento y de la Agencia Catalana del Agua (ACA) descartaron tal hipótesis y explicaron que lo que acabó con la vida de los animales fue un “episodio natural” de eutrofización, causado por la falta de aportación de agua y su estancamiento.

Sea como fuere, los ecologistas exigen a las administraciones un plan de viabilidad futura de este espacio natural, catalogado como Zona Húmeda de Cataluña, y “soluciones reales” para mejorar su estado actual, que describen como “un peligro” para la fauna que allí habita.

Más peces muertos en El Prat

Unos días más tarde del incidente en la Olla del Rei,

L'APUNT

Fugas en el vertedero

El miembro de Les Agulles Jaume Grau, alerta de las infiltraciones de aguas contaminadas en el subsuelo, un tema poco conocido pero con unas consecuencias graves sobre el medio. En la comarca hay varios puntos que sufren esta problemática, como la zona de Barnasud, pero hay un punto preocupante como es el vertedero del Garraf. Pese a que fue clausurado hace 13 años, se ha constatado que las aguas de la Falconera, un río subterráneo cercano, están cargadas de elementos tóxicos debido a una posible infiltración.

Las aguas fecales están cargadas de **bacterias** que pueden provocar **infecciones**

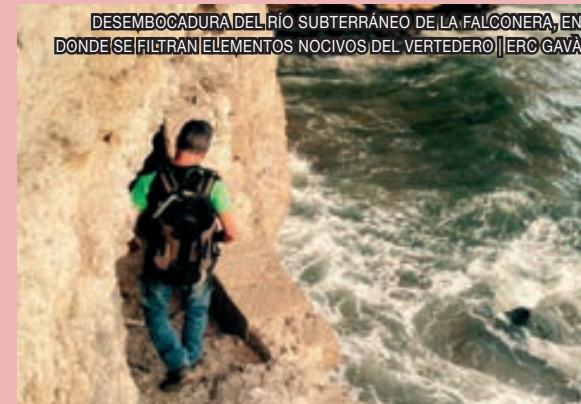
Ecologistes en Acció - Les Agulles alertó que habían aparecido decenas de peces muertos, esta vez a la altura del puente de la C-31, en el término municipal de El Prat. A falta de un análisis más concluyente, los activistas apuntaron a un posible vertido contaminante de alguna industria cercana o sistema de colector de aguas fecales de algún municipio ribereño, puesto que detectaron que el río bajaba con aguas turbias.

En este sentido, recordaron que el río Llobregat “ha sufrido numerosos impactos de todo tipo” a lo largo de las últimas décadas, y lamentaron que con episodios como este se produce un “retroceso” en la recuperación de un cauce altamente salinizado y hace inútiles los esfuerzos por regenerar las aguas con aportaciones de la depuradora de El Prat río arriba. Unas aportaciones que lleva a cabo el ACA, junto con el Área Metropolitana de Barcelona (AMB) y el beneplácito de la Generalitat, aunque hay voces que las tildan de despilfarro energético y abogan por tener más de una depuradora.

Con todo, y en referencia a la mortandad de peces, Les Agulles reclamó a las administraciones que investigasen los hechos para delimitar responsabilidades de lo que describen como “grave delito ambiental”.

Vertidos de aguas fecales

Les Agulles explica que en julio remitió un escrito a la Fiscalía pidiendo que investigara estos casos pero, a raíz de otros hechos similares acontecidos a mitades de agosto, han vuelto a enviar otro escrito para que vean que se trata de algo “repetitivo”. Así lo explica a esta publicación Jaume Grau, miembro del colectivo ecologista que ha denunciado que tras el temporal del día 12 de agosto -que causó estragos en el litoral de la comarca que aún son visibles en ciudades como Castelldefels- se vertieron miles de metros cúbicos de aguas fecales en las rieras de Gavà que acabaron en la playa, donde se indicó

el peligro con una bandera amarilla. Aguas cargadas de “coliformes fecales, que pueden provocar infecciones de genitales, oído, boca u ojos”, avisa Grau. Por otro lado, el domingo 25 de agosto el Ayuntamiento de Castelldefels prohibió el baño en 100 metros de la playa de la Pineda a causa de la rotura de una tubería de fecales en Gavà, hecho que perjudicó a los comerciantes de la zona, tal como han lamentado a El Llobregat.

La entidad recuerda que el vertido de aguas fecales está prohibido por la Unión Europea, que solo los contempla en situaciones excepcionales por posibles problemas en la red. De hecho, los ecologistas ponen el acento en estas redes, las cuales “no están hechas para transportar solo aguas fecales”. “No hay una red diferenciada de aguas pluviales y fecales”, lamenta Grau, que exige que se adapten las redes de alcantarillado para que haya recorridos diferenciados. Además, desde Les Agulles apuntan al AMB, al ACA y, en este caso, al Ayuntamiento de Gavà como los responsables, puesto que, consideran, hacen pasar estos episodios como “normales”.

Acusaciones cruzadas

Fuentes del ACA consultadas por El Llobregat explican que, cuando llueve mucho, en los municipios que no hay redes separativas -un recorrido para aguas pluviales y otro para residuales; Castelldefels y Viladecans sí tienen- las aguas fecales rebosan y se juntan con las pluviales y son vertidas en el medio. Sin embargo, las mismas fuentes rechazan que la red no trabaje correctamente o no esté suficientemente dimensionada, y defienden este funcionamiento “normal”, pensado para la protección de la propia red de saneamiento y del sistema de tratamiento.

Además, apuntan a la administración local como la responsable de construir redes separativas u otros sistemas de gestión de las aguas, como los depósitos de retención de pluviales. No obstante, no lo ven igual desde el Ayuntamiento de Gavà. La teniente de alcalde de Medio Ambiente y Transición Ecológica, Rosa M. Fernández, acusa al ACA y al AMB de “inacción” en este sentido, puesto que son ellas, sostiene, las “responsables de resolver esta cuestión y financiar las obras necesarias”. Fernández remarca que este es un hecho que “preocupa y ocupa” al gobierno municipal, el cual ha puesto sobre la mesa, asegura, soluciones como el depósito antidescargas del Arboretum. Además, detalla que el año pasado, “pese a no ser responsabilidad municipal”, el consistorio gavanense puso en marcha una prueba piloto de depósito antidescargas del sistema de saneamiento de la riera de Parets para minimizar el problema.

Agua no potable en fuentes de Olesa

El otro foco de preocupación por la salud de las aguas de la comarca ha aparecido en Olesa, donde los servicios de Medio Ambiente de la Diputación y del municipio han determinado que las fuentes de los Encantats, Vila-pou, del Frare Pau y de los Rabassaires no son aptas para el consumo humano. Beber agua de estas fuentes es un riesgo para la salud humana, alertan desde el consistorio, que asegura que no cumplen con los niveles de referencia del recuento de bacterias coliformes, un hecho “habitual” en los últimos años, desde que se hacen análisis.

Una problemática, la salud de las aguas, que forma parte de los 17 Objetivos de Desarrollo Sostenible (ODS) y que, de momento, sigue sin resolverse. ■■■

A MITADES DE JULIO EL GRUPO LES AGULLES DENUNCIÓ QUE HABÍAN APARECIDO DECENAS DE PECES MUERTOS EN EL RÍO, A LA ALTURA DEL PUENTE DE LA C-31, EN EL TÉRMINO MUNICIPAL DE EL PRAT. UNOS DÍAS ANTES HABÍA TENIDO LUGAR EN LA OLLA DEL REI, CASTELLDEFELS, UN EPISODIO SIMILAR. A LA DERECHA, UNA IMAGEN DE UNA DE LAS FUENTES DE OLESA QUE SE HAN CERRADO AL CONSUMO HUMANO POR HABER DETECTADO ELEMENTOS NOCIVOS.

als **Publicita't**
AUTOBUSOS

72%
D'ARRIBADA
AL PÚBLIC

www.publicidadexterior.cat

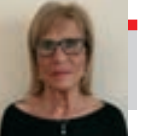
Exclusiva de
Publicidad Exterior

BUSOS URBANS I INTERURBANS
DE BARCELONA - BAIX LLOBREGAT
ALTA VISIBILITAT

CONTACTA'NS!
www.publicidadexterior.cat 93 689 27 64

Evitar la contaminació és urgent! NO a la quarta pista a l'aeroport

Marga Solé
PERIODISTA

Escric aquesta tribuna quan ja fa uns dies que la Comissió Europea ha denunciat Espanya davant el Tribunal de Justícia de la Unió Europea pel "sistemàtic incompliment" dels nivells de diòxid de nitrogen a Madrid, Barcelona i Vallès-Baix Llobregat. Prèviament, en lloc d'aquesta última zona, havien dit el Prat de Llobregat, el que va fer posar el crit al cel dels pratencs i pratencques que ja estan prou amoinats des de fa un temps pel rumor-nòcia que s'està tornant a plantejar la construcció de la quarta pista de l'aeroport damunt del mar. Sort que van rectificar i la zona de contaminació no és només al Prat sinó que és molt més ampla. Ara bé, això no ha tret la preocupació ni dels veïns i veïnes del Prat ni de l'Ajuntament, que ja estan prou enutjats pels rumors i les informacions (no sé si dir paral·leles o intencionades) que hi ha la possibilitat de reprendre el projecte de construcció de la quarta pista de l'aeroport del Prat, damunt del mar.

Caram, per una banda hi ha denúncies per la gravetat de la contaminació en la zona d'influència de Barcelona i per l'altra, es plantegen (i ho diuen) ampliar l'aeroport amb una quarta pista.

La majoria de grans ciutats d'Europa i del món tenen diversos aeroports distribuïts en la seva àrea d'influència i la connexió amb els centres es fa en pocs minuts. Això és el que s'han de plantejar les institucions i els governs per a l'aeroport del Prat: la quarta pista a Girona i la quinta a Reus i una connexió entre tots ells mitjançant una xarxa de trens d'Alta Velocitat o transports similars que permetin arribar des dels aeròdroms al centre de Barcelona amb rapidesa.

És cert, l'aeroport contamina, però els grans vaixells transatlàntics del Port, també, per la qual cosa no entenc que, a hores d'ara, encara hi hagi algú que es plategi fer

la quarta pista de l'aeroport damunt del mar, al Prat. Crec que els pratencs i pratencques ja han contribuït prou al llarg de la història al progrés de la ciutat de Barcelona i de la seva àrea d'influència i també a la participació i contribució al veïnatge amb l'aeroport. Quan s'ha aconseguit que els avions no passin per damunt dels caps dels ciutadans i que el soroll ensordidor no els deixés ni escoltar la televisió, ara sembla que tornem enrere i comencem com al principi. Doncs hem de dir que no! No més pistes a l'aeroport del Prat i que es controli també el trànsit de vehicles pesants a l'àrea metropolitana de Barcelona i també la pol·lució que produeixen els grans transatlàntics que atraquen al Port.

La contribució ciutadana és important

És veritat que ha fet un hivern molt sec, quasi no ha plogut i tampoc ha fet fred. Diuen que la pol·lució i la contaminació són deguts al canvi climàtic, que els cotxes de gasoil contaminen i que tots plegats embrutem el medi ambient. Però els avions i els grans transatlàntics no ho fan?

Pel que fa als cotxes entenc que no podran ser de gasoil i que el futur és el cotxe elèctric. Molt bé, però els ca-

mions i les grans furgonetes de repartiment i de transport també seran vehicles elèctrics? Això serà possible? I també em pregunto, quants espais d'endolls elèctrics s'hauran d'habilitar a les ciutats? Tot plegat en la mirada posada a l'horitzó de l'any 2030? O 2050?

Hom sap que la contaminació a les ciutats pot ser provocada pels gasos que produeixen els tubs d'escapament dels vehicles; que la inversió tèrmica bàsicament és provocada per l'estancament de l'aire calent contaminant per damunt de les ciutats, que hi ha l'efecte hivernacle i que el forat de la capa d'ozó cada cop és més gran.

Doncs, ara bé, els ciutadans i les ciutadanes què hi podem fer? Que quan hàgim de canviar de cotxe el comprem elèctric? Potser en el tema del consum domèstic podríem també col·laborar molt amb el medi ambient deixant d'utilitzar plàstics i tovallotes reutilitzables. La Unió Europea ja ha manifestat que es prohibirà l'ús de tots aquests utensilis. Els mars i els oceans ja estan plens de plàstics. Això vol dir que hauré de canviar d'hàbits i tornar a anar a comprar amb el cistell de tota la vida que utilitzaven els nostres avis i els nostres pares? Doncs no ho sé, però potser per netejar els culets dels nadons hauríem d'utilitzar aigua i sabó i una tovallola de cotó de les de tota la vida, que després d'usar-les es renten i es tornen a utilitzar. Si ens ho proposéssim, no seria necessari fer tantes deixalles ni omplir tantes galledes d'escombraries. Reutilitzar és possible i potser a mitjà termini ho hauré d'intentar perquè si no... no ho sé pas. El que queda clar és que si no fem res tots plegats, començant per les institucions, les grans empreses, i el Port i l'Aeroport, que també hi hauran de posar el seu granet de sorra, en un termini no gaire llarg, tot el que fa possible la nostra vida al món quedarà ensorrat dins la nostra pròpia "merda". **///**

El envejecimiento de la población

Fernando Martín

OFICIAL DE NOTARÍA E INGENIERO TÉCNICO

El progresivo envejecimiento de la población en las sociedades modernas es un fenómeno globalizado. La prolongación de la esperanza de vida refleja la presencia de unos hábitos saludables, y de una mejor sanidad y educación. Estos factores convierten a los ciudadanos en sujetos más productivos, con mayor posibilidad de aportar al conjunto de la sociedad, y en consecuencia, les permite disfrutar de una vida feliz y plena.

La incorporación de la mujer al mercado laboral y el reconocimiento de la igualdad de género han contribuido especialmente a conseguir aumentar la esperanza de vida.

Asimismo, en una sociedad desarrollada, los hijos ya no representan la principal fuerza de apoyo laboral a la familia, sino que se convierten en fines en sí mismos, lo que contribuye a su propio beneficio.

Las repercusiones de lo expuesto anteriormente se traducen en una menor natalidad y un incremento de la longevidad. Ahora bien, si esta realidad se percibe como un problema, se debe a que no hemos adaptado la estructura económica e institucional a dicha situación.

A nivel institucional, se requieren reformas a través de la adopción de decisiones políticas, a nivel laboral, fiscal o en el tema de las pensiones, con el fin de evitar la conflictividad social e intergeneracional.

Los aspectos fundamentales que en la actualidad habrían de abordarse sin más dilación consisten en el mantenimiento de las pensiones, el carácter universal y gratuito

de la asistencia sanitaria y la financiación de las situaciones de dependencia.

Si de los principales objetivos a nivel estatal observamos la problemática en las familias, los asuntos no son de menor calado, como el problema del cuidado de los mayores, el injusto desequilibrio de esa carga en perjuicio de las mujeres, el trabajo que se impone a los mayores en la atención de los nietos, en beneficio de unos hijos con escasas ayudas sociales; el gravísimo problema de la soledad y el coste psicológico que conlleva, y la condición de víctima del anciano y su vulnerabilidad.

En cuanto al tratamiento, la estabilización de la pirámide demográfica mediante el fomento de la natalidad y el flujo ordenado de la inmigración resultan prioritarios.

Dada la disparidad de criterios entre los diferentes estamentos involucrados en el tema de esta nueva realidad social, resulta imprescindible generar foros de discusión, combinando distintas perspectivas especializadas, que permitan generar ciertos consensos, con la finalidad de trasladar los resultados a las decisiones políticas vinculadas a los mismos. **///**

La terrícola

Lluís Mª Estruch

COLABORADOR

Montse Escamilla, 62 años, reside en Viladecans y tiene un origen familiar alcarreño. Su padre participó en la construcción de pantanos, una tarea hispana que se mantuvo hasta los años 80 para regular el agua fluvial, evitar desbordamientos y generar energía. Ella en la cincuentena se encontró en paro, y el terreno de media hectárea de su suegra al que dedicaban escasa atención, se convirtió en más que un pasatiempo.

El terreno se inundaba, porque es un tipo de istmo rodeado de canales y aflujos de rieras. El terrateniente Guix de las marismas de la zona les vendió en 1900 este difícil terreno a la familia de su marido. Ella, tras invertir en herramientas y canalizaciones, se encontró en la necesidad, tras la pérdida de dos cosechas, de aumentar la altura del suelo de cultivo. Se encargó el relleno a una empresa que Montse considera que la engañó al suministrar una mezcla de vertidos que hubo que desmenuzar y descartar con esfuerzo. Hoy su parcela inicia su despegue, no con la facilidad con que lo hacen los aviones del vecino aeropuerto, pero la cultivadora, que ha recuperado un trabajo en un geriátrico, sí cree en la rentabilidad de sus productos fundamentales: Tomates, habas y ajos.

Montse es una mujer vital, menuda y fuerte que mientras hablamos permanece en pie; reconoce que ha tenido una ayuda "por recuperación de terrenos" y una multa por una infracción menor del armario de pesticidas, que le rebajaron, tiene su cuaderno y documentos de la explotación en regla, ello la convierte en una interlocutora respetada. Nos va diciendo "lo tengo todo legal", cumplo todas las reglas". Uno se sorprende de que existan inspectores que se encarnicen con esta agricultora, mientras en terrenos vecinos existen huertos ilegales. Ella se extraña del rigor con el "legal" y la permisividad con los que "okupan" y venden productos no supervisados.

Sin embargo, uno de sus peores contratiempos, amén del agua, han sido los ataques de jabalíes a sus cultivos. Con revolcones destructivos y arrancando raíces le han arruinado productos listos para comercializar. Sabe que la superpoblación de jabalíes es nefasta para los cultivadores del Parc Agrari (ella esta fuera por 10 m) y también para los que residen en barrios de montaña y hasta de zonas céntricas, donde se les ha visto en manadas, volcando contenedores de basuras y atacando a perros y niños (Sant Vicenç, Valldoreix, Sant Cugat...). Comenta que gracias a los cazadores autorizados la invasión ha remitido. Los intereses de cazadores y agricultores suelen coincidir, máxime cuando por ejemplo los faisanes que atacan sus tomates, son una de las aves más cotizadas en el repertorio de carnes preciadas.

Montse no conoce a muchas agricultoras en la zona, piensa que hay "una llamada de la tierra" que puede ayudarte en momentos clave de tu vida y por ello anima a sus hijos a colaborar en el esfuerzo familiar que ella y su marido mantienen con fuerza.

Su terreno está en una zona marismeña fértil y dura a la vez, con el riesgo en su caso del exceso de agua (así fue el

Delta del Llobregat en su origen, no olvidemos). Los dominios eclesiásticos, a los terratenientes desamortizadores, a sus marginados pobladores y el fraccionamiento de sus cultivos. En Florida, Louisiana, la Camarga, Los Fens, las Marismas del Guadalquivir y Ampurdán, también el Delta del Ebro, la Albufera y tantos otros lugares parecidos, es donde existe la alerta del cultivador: por el agua, las bestias y plagas y la creciente intervención burocrática. Montse tal vez sueñe que con tantas alcaldesas en la comarca, se decidan todas ellas a ayudar en concreto a sus escasas congéneres comarcanas que defienden lo que la FAO demuestra: que la mayoría de los cultivos siguen en manos de mujeres. Tomen nota del dato, por favor.

Cuando abandonamos su bien cultivada parcela, tropezamos con un bloqueo de carretera (sobre 15 personas y varios vehículos parados). En la vía férrea de RENFE un hombre envuelto con papel aluminio dorado se ha suicidado. Nadie hablará de ello, y se escribirá menos, será uno de tantos seres que solos y estoicos ponen fin a sus días, sin ayuda ajena. Tras esquivar el embotellamiento, pienso en el mérito y reconocimiento que debería tener el tema agrario, al que en Cataluña se dedica solo el 1% del Presupuesto. Es decir, que el sacrificio de nuestros bosques, el bloqueo Ruso a las exportaciones o el reciente acuerdo UE-Mercosur, siguen sin conmovir a la clase política. Impávidos.

Houellebecq en *Serotonina* explica la clave y el desenlace del drama agrario francés con la UE; muchos granjeros franceses eligen el camino del suicida de Viladecans.

Atendamos a nuestros payeses que aún existen, tan pequeños y legales como Montse. //

LA TORNADA A LA DIVERSIÓ

AQUESTS DISSABTES DE SETEMBRE A PARTIR DE LES 18.00 H, ESPECTACLES INFANTILS:

9 de setembre (dilluns) UNA TAL CAPUTXETA (TITELLES) Festa XICA (Parc Can Xic)	14 de setembre TALLER DE CIRC	21 de setembre LA FAMÍLIA "MANITAS" (TITELLES)	28 de setembre AL LÍMIT (MÀGIA)

SEQUEIX-NOS, I NO ET PERDIS RES

ocvilamarina.es

Centre Comercial Vilamarina

LIVING LA VILA

FRANCISCO MORÁN. Hospitalense. Presidente de Equivalenza y mejor CEO en franquicia catalán.

“Si conviertes tu trabajo en un hobby vas a disfrutar mucho más de la vida”

Charlamos con Francisco Morán sobre su trayectoria empresarial y sus experiencias

Ha sido premiado por la Asociación Catalana de Franquicias por su labor en este ámbito

“He tenido la mala suerte de no fracasar”, dice, ya que reconoce que es algo positivo

F. J. R. Baena

Forrarse con 18 años con una idea propia. Y de aquí, al éxito en los negocios. A grandes rasgos, y sin entrar en detalle, este podría ser un resumen de la trayectoria del hospitalense Francisco Morán, cabeza visible, entre muchas otras, de la marca de perfumería y *beauty* Equivalenza, con sede en la segunda ciudad de Cataluña y una de las multinacionales catalanas más importantes, con presencia en más de una quinena de países y 700 tiendas abiertas. Sin embargo, el perfil de este empresario criado en Bellvitge y Santa Eulàlia es más amplio y toca varias teclas.

Las franquicias

Recientemente ha sido galardonado con el premio al mejor CEO en franquicia por la Asociación Catalana de Franquicias. “Agradezco que me hayan reconocido una labor de tantos años en el mundo de las franquicias”, comenta a El Llobregat. Un ámbito este, el de las franquicias, que define como “complicado” pero a la vez “atractivo”, puesto que se trabaja para dos clientes, el franquiciado y el cliente final. Además, Morán considera que en estos tiempos de renovación tecnológica, este modelo “tiene éxito”. De hecho, desde enero anda

metido en un proyecto que aúna franquicias y reformas del hogar. Se trata de Aquí tu reforma, una empresa con la que pretende que “el cliente reciba el servicio que realmente se merece”, asegura.

¿Quién no ha tenido alguna vez problemas con la reforma de su casa? Plazos que no se respetan, presupuestos poco claros o finalizaciones de obra que distan mucho de lo que nos habrían prometido. Ante esto y la atomización del sector de las reformas, con más de 18.000 pequeños empresarios y 17.000 millones de euros que se gastan cada año en España, Morán vio una oportunidad de negocio. Bajo el paraguas de ‘Aquí tu reforma’ hay, de momento, cerca de 30 franquiciados que suman esfuerzos para hacer del proceso de reforma “algo más agradable”, respetando los tiempos de entrega, los acabados y ofreciendo las nuevas tecnologías a los clientes, como un presupuestador *self service* o acceso a financiación.

Esta empresa forma parte del holding Homes Experience, del que Morán también es el CEO y que centra su actividad en el sector inmobiliario. Esta es la fotografía del momento, o al menos una parte. Pero todo tiene un origen, que Morán nos explica. Y es que con 18 años abrió, junto con un socio, su pri-

FRANCISCO MORÁN EN SU DESPACHO EN BARCELONA

mera empresa. Era una escuela de repaso en Santa Eulàlia, L’Hospitalet, que, al menos a priori, tendría como docentes a los dos socios. “Fue un éxito brutal, tuvimos que contratar a 10 o 12 profesores y ganamos mucho dinero”, rememora el hospitalense.

“Decidimos que eso era lo nuestro, ser empresarios”, reconoce.

La comunicación

Tras el primer proyecto empresarial vino el segundo, con el mismo socio y 19 años. Fue Pursuit Press, una empresa de *clipping* y

vaciado de prensa. Cada día se levantaban a las tres de la mañana para comprar la prensa y revisar periódicos, revistas, radios y televisiones. Los dossieres con las noticias e informaciones relativas a los clientes que les contrataban estaban listos a las ocho de la mañana. Un trabajo ingente para el que llegaron a necesitar dos oficinas -una en Barcelona y otra en Madrid- y medio centenar de trabajadores.

De hecho, esta no fue la única vinculación de Morán con el mundo de la comunicación. A finales de los 80 fundó una revista, Milla 4, que cubría la actualidad de Santa Eulàlia. “En aquella época no ha-

bía muchas publicaciones en el Baix y L’Hospitalet, fue algo muy interesante”, recuerda. Poco después se embarcó en la creación de una red de diarios en la comarca, de los que tan solo pudieron elaborar un número cero.

Emprender, emprender

Con todo, un espíritu inquieto que invita a los jóvenes a ser osados. “Tienen algo importante, que es tiempo y pasión. Hay que perder el miedo al fracaso”, les aconseja, a la vez que define el emprendimiento como “lo más bonito que puede haber”. “Si conviertes tu trabajo en un *hobby* vas a disfrutar muchísimo más de la vida”, sostiene. La invitación a emprender no es baladí, puesto que considera que Barcelona es un buen lugar para ello. “He tenido la mala suerte de no fracasar”, afirma, ya que considera que el fracaso ayuda a mejorar. “Cuando hacemos selección de talento, si han tenido fracasos para nosotros es algo muy positivo, porque nos van a aportar ideas de cómo no hacerlo”, detalla.

Por último hablamos de L’Hospitalet, ciudad con la que mantiene una vinculación familiar “bastante fuerte”. “Se está convirtiendo en un polo importante en el desarrollo de nuevas empresas, sobre todo alrededor de Plaza Europa”, sostiene. **///**

L’Hospitalet se está convirtiendo en un polo de desarrollo de nuevas empresas”

20, 21 i 22 de setembre

AJUNTAMENT
D'ESPLUGUES

Esplugues
connecta

‘Redención’ o el futuro que nos espera

Fernando Gamboa, escritor afincado en Esplugues, acaba de publicar nuevo libro

Es una novela policíaca que mezcla intriga, política y una aguda crítica ambientalista

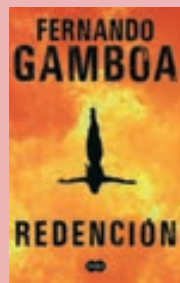
F. J. R.

Temperaturas de hasta 45 grados, vecinos con mascarilla para evitar respirar el polvo que cubre coches, parques y la propia ropa, playas inexistentes, taxis sin conductor y una avalancha de refugiados que huyen de las fauces de la guerra amontonados a las puertas de la metrópolis, donde antes hubo campos de cultivo. Ah, y en la antesala de un ‘trifachito’ en la Moncloa. Este es el panorama distópico que nos plantea Fernando Gamboa en su nueva novela, *Redención*, ambientada en una futurible, más que futurista, Barcelona.

El escritor, afincado en Esplugues, se une a la cada vez más importante lista de autores que no solo son del Baix Llobregat, sino que usan la comarca como

uno de sus escenarios principales. En este *Redención*, el Baix acoge un macro campo de refugiados en los terrenos que anteriormente -en nuestro presente- formaron parte del Parc Agrari. Sin embargo, es la capital catalana el auténtico escenario de esta aventura que mezcla lo mejor del *thriller*, la novela policíaca y la conspiración al más puro estilo *24* con Kiefer Sutherland. Aquí, sin embargo, su protagonista es la agente del cuerpo unificado de policía Núria Badal, una heroína femenina a caballo entre la decidida Soshanna Dreyfus de *Malditos Bastardos* y las habilidades de *V de Vendetta*. “¿Por qué una mujer no puede ser quien reparta ostias como panes?”, expresa franco Gamboa en una conversación con El Llobregat. El autor celebra que se normalice el papel de la mujer y su presencia en determinados ámbitos. En este caso, el de las heroínas que están dispuestas a

LA FICHA

Título: *Redención*
Autor: Fernando Gamboa
Año: 2019
Editorial: Suma

A la venta en Amazon

GAMBOA HA PUBLICADO DIVERSOS LIBROS QUE HAN TENIDO UNA BUENA ACEPTACIÓN EN AMAZON

llegar hasta el final para dar estiba a los malos. Una protagonista creada a imagen y semejanza de la pareja de Gamboa en 2012, Nuria Badal, fallecida ese mismo año. Desde ese momento, Gamboa tuvo claro que devolvería a la vida a Nuria, una policía que en la novela lucha por redimirse de su pasado, así como el escritor espluguense.

Escritor... y aventurero

La carrera de Gamboa como escritor arranca en 2007 con la publicación de *La última cripta*, la primera novela de una trilogía que está en vías de culminar. La editorial El Andén, a la que la crisis se llevó por delante, apostó por Gamboa, que en poco tiempo pasó a tratar de tú a tú con escritores como Gómez Jurado, Javier Sierra o Vázquez Figueroa, que habían sido también contratados por dicha editorial. *La última cripta*, una novela de aventuras que, en un principio, recuerda Gamboa, fue escrita para no volverse “loco” tras una lesión de espalda que le dejó postrado durante algún tiempo, dio paso a una prometedora carrera como escritor.

Una faceta, la de escribir, que bebe de la de aventurero. Auténtico culo inquieto, Gamboa es de los que tradicionalmente compraba un billete de ida y viajaba compulsivamente por el mundo buscando lugares auténticos y alejados del bullicio turístico. De las experiencias de estos viajes, que darían para otro reportaje y entre las que hay una huida *in extremis* en un coche sin puertas de dos bandas en Guayaquil que querían matarle para robarle, hasta un policía guineano que le amenazó con un arma porque estaba seguro que era un etarra que había ido a asesinar al dictador Obiang, Gamboa consigue construir escenas trepidantes, de esas que te hacen agarrar con fuerza el libro y te dejan una sonrisa al ver cómo los protagonistas salvan el pescuezo *in extremis*. “Si tu historia no te emociona, si no te acelera las pulsaciones, es que no es la correcta”, remarca. “Y mi objetivo es que el lector disfrute”. Y que se vaya a dormir a las tantas, añadiríamos, ávido de saber qué pasará en la siguiente página. ///

Nuevas Uñas
Tel. 666522006

OFERTA

Uñas acrílicas a precio de relleno

35 €

C/Tresols 1,
Gavá

Cartas desde Krypton

David Aliaga

PERIODISTA I ESCRIPTOR

¡Abracadabra!

Caminar fantaseando sobre qué estará sucediendo al otro lado de esa ventana que sigue iluminada cuando regreso a casa de noche; imaginar qué rareza o secreto lleva consigo la persona que está esperando el autobús junto a mí... La parte que conocemos, no ya del mundo, sino de la ciudad, del barrio que habitamos, es ínfima. Conocemos pequeñas porciones de realidad, a menudo superficiales. Las historias que se anudan en la cafetería en la que desayunamos nos pasan desapercibidas, quedan ocultas bajo el velo de la intimidad, de la distancia que nos separa de los demás. Aparentemente, las narraciones que nos son vedadas deben de ser muy parecidas a las que nosotros mismos apartamos de la vista de los demás. ¿Pero y si lo que se nos escapase fuese más complejo? ¿Y si ese tipo que lee el periódico sentado en un banco del Parque de la Torrassa o en la Muntanyeta estuviese velando porque no percibiésemos una fractura de la realidad que amenazaría nuestra cordura? ¿Y si la chica que pasea a ese carlino tan gracioso nos estuviese protegiendo de una amenaza mágica?

Ésa es la premisa de *The Magic Order*: si no hemos visto nunca un monstruo, si no hemos asistido a la magia, es porque hay quien nos está protegiendo

del peligro que entraña lo sobrenatural. Escrito por Mark Millar e ilustrado por Olivier Coipel, se trata del primer cómic producido por Netflix. Publicado en

español por Panini, el volumen comienza con el asesinato de uno de los miembros de la sociedad secreta que da título a la obra. Una amenaza se cierne sobre los magos y brujas, y Leonard Moonstone y sus tres hijos deberán resolver el misterio y neutralizar al enemigo. Si pueden.

La asociación entre Netflix y Millar no podía resultar sino en un tebeo altamente cinematográfico, en el

que cada una de las seis entregas que componen el libro puede leerse como si de un capítulo de una serie de TV se tratase (y así podremos verla dentro de poco). El ritmo y la gestión de las intrigas hace que *The Magic Order* se lea con fruición. Además, el universo fantástico que el autor escocés teje bajo el nuestro es sugerente, Millar y Coipel logran impregnar la obra de misterio, e invitan al lector a descorrer velos página a página.

Sin embargo, quienes esperasen leer a un Millar en la tradición de los autores británicos que en los noventa trenzaron ocultismo y literatura en las viñetas de obras como *Hellblazer*, se sentirán decepcionados. *The Magic Order* es un tebeo gráficamente exuberante y muy entretenido, pero falto de profundidad.

Con todo, la brillante explotación que los autores hacen de las posibilidades que la boda (alquímica) entre texto e ilustración ofrece para la representación de la magia nos situará frente algunas páginas que nos envolverán hasta hacernos creer que la maravilla existe, y que la Orden ha fallado esta vez en su intento de mantenernos con los ojos vendados. **///**

Els de dalt del Baix 2019-2023

Qui són els que manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet

Et convidem a la Festa de presentació de la nova edició del llibre multiplataforma

Quiesqualbaix.com

Panoràmica de 360° dels serveis ciutadans

Dimecres 2 d'octubre, a les 19 h., al Palau Falguera de Sant Feliu de Llobregat (carrer de Falguera, 6, Sant Feliu)

Amb la participació de:

- **NÚRIA MARIN**, presidenta de la Diputació de Barcelona i alcaldessa de L'Hospitalet
- **EVA MARTÍNEZ**, presidenta del Consell Comarcal del Baix Llobregat i alcaldessa de Vallirana
- **LIDIA MUÑOZ**, alcaldessa de Sant Feliu de Llobregat, capital del Baix Llobregat

ORGANITZA

AMB EL SUPORT DE

ellobregat

Confirmar assistència a:
rrii@ellobregat.com

El día de la marmota en el inicio de curso escolar

En la comarca hay 4 escuelas en módulos y tres más con ampliaciones en barracones

Tres líneas educativas de P3 se han cerrado en Abrera, Sant Andreu y Sant Just Desvern

C. M.

Diez años en barracones no parece suficiente. Esta es la percepción que tienen muchos padres y madres de la Escola Mediterrània de Viladecans, donde sus hijos llevan estudiando más de una década en módulos en un descampado entre el parque de la Torre Roja y el Estadio Olímpico de Béisbol de Viladecans. Es uno de los centros educativos de la comarca, junto con dos más en L'Hospitalet -las escuelas Ernest Lluch y Paco Candel- y otro en Cervelló, que empezarán el curso de la misma manera. A parte de los sesenta módulos en los cuatro centros mencionados, hay que añadir las ampliaciones en Gavà Mar, la Escola Daniel Blanxart en Olesa y en la Escola Bernat Metge en El Prat.

Cuatro centros educativos con módulos acondicionados para la enseñanza de los tres a los 16 años, en muchos casos. Toda una vida estudiantil en barracones. Aunque dentro del total de Cataluña no resulte alarmante -hay 1.015 escuelas en módulos en toda la autonomía- crea malestar en lugares con una alta densidad de población, sobre todo en las ciudades del Delta, y con una gran afluencia de estudiantes en todas las etapas.

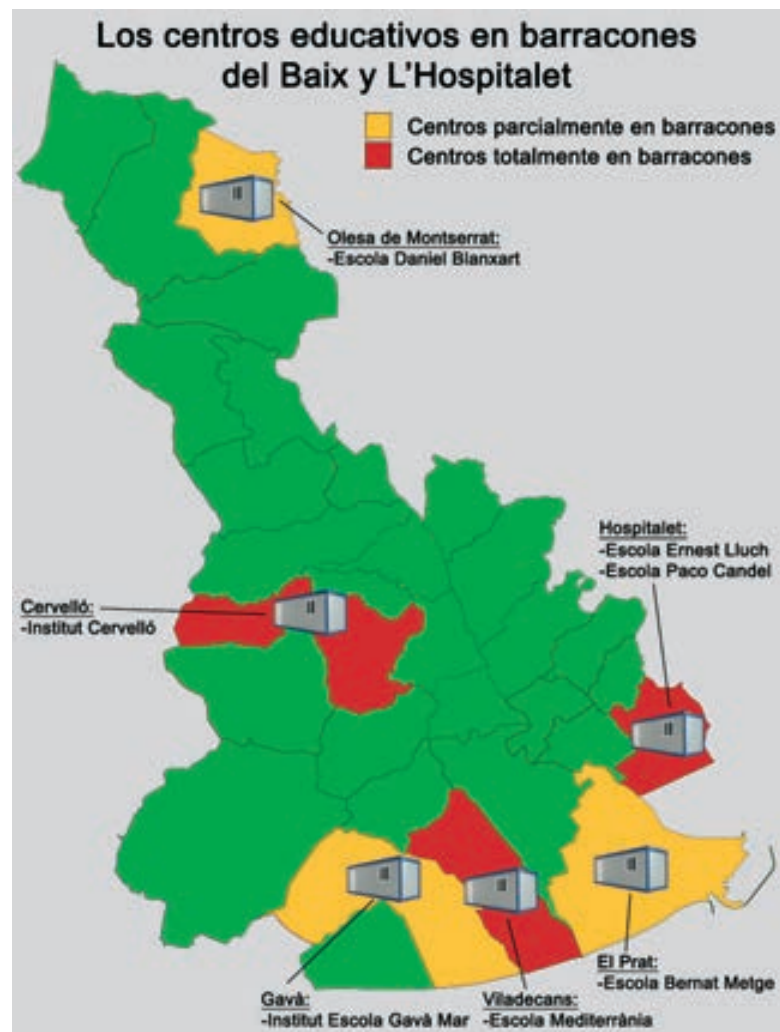
Escola Mediterrània: 10 años en construcción

Un grupo de madres y padres lleva años luchando en Viladecans por conseguir que sus hijos estudien en un edificio sólido y no en un descampado con barracones reconvertidos en aulas. Tanto es así, que durante estos 10 años el AMPA de la Escola Mediterrània ha cumplido fielmente su función crítica y de mejora estudiantil para estos jóvenes. Primero acudieron al ayuntamiento de la ciudad, quien gestionó e incluso aprobó una moción por unanimidad en 2018 para ceder los terrenos municipales a la Generalitat y así poder construir el instituto-escuela prometido por el conseller d'Ensenyament, Josep Bargalló, durante su visita a la ciudad en octubre de 2018.

Pero todo este proceso ha quedado paralizado por la incapacidad de aprobar nuevos presupuestos en el Par-

lament que recojan la inversión y posterior construcción de este nuevo instituto-escuela. Rubén de la Cruz, presidente del AMPA de la Escola Mediterrània, explica a esta publicación que “no solo se trata de salir a la calle”, ya que considera que tiene que haber un “trabajo previo en las instituciones”. “Después de tres mociones fuimos a presentar nuestro proyecto al Parlament, pero todavía no hemos conseguido hablar con Ensenyament. Es muy complicado acceder a ellos”, critica De la Cruz.

Uno de los grandes retos a los que se enfrenta la Mediterrània es este instituto-escuela, en el que convergerán la actual escuela y el instituto. Enric Blasco, próximo presidente del AMPA del centro educativo, recuerda que “no puede haber duplicidades, ni dos directores como ahora o dos conserjes, porque a pesar de estar todo unido en un solo edificio pertenece a dos administraciones: ayuntamiento y Generalitat”. Ante este problema entre instituciones en el que se ha visto envuelta la Escola Mediterrània, De la Cruz lo tiene claro: “Lo único que queremos son unas instalaciones dignas”. Por eso, llevan años pateándose los grandes eventos que se organizan en Viladecans con su particular camiseta amarilla, y reivindicando año tras año la construcción de un edificio donde sus hijos puedan estudiar en las mismas condiciones que el resto.

INFOGRAFÍA: ANDRÉS DURÁN

Cierre de líneas educativas en tres municipios

Pero no todo son barracones e instalaciones escolares lo que preocupa a padres, alumnos y profesores en este inicio de curso. Según los datos facilitados por la Unió de Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament de Catalunya (USTEC), uno de los grandes cambios durante el próximo curso será el cierre de líneas educativas en párvulos, ante la disminución de estudiantes. Y es que la natalidad ha bajado y esto afecta al sistema educativo.

Respecto al primer curso de parvulario, P3, hay tres grupos menos respecto a la oferta inicial para este curso en Abrera, Sant Andreu de la Barca y Sant Just Desvern. Aunque podrían haber sido cuatro, en la Escola Sant Bernat de Olesa de Montserrat, pero la POEM (Plataforma Olesa Es Mou) se movilizó en el municipio y consiguió parar el cierre de dicha línea educativa. Por otro lado, está prevista la inversión de 103 millones de euros

en el Baix Llobregat para crear unos seis o siete nuevos centros educativos, como el nuevo colegio de El Prat.

USTEC-STES denuncia que Ensenyament cada año “hace una previsión a la baja de las plazas de oferta en la escuela pública”, lo que supone un “agravio comparativo” respecto a la escuela concertada. Esto provoca, según explica el sindicato, que las familias matriculen a sus hijos en la concertada por miedo a quedarse sin plaza en la pública. Además, recriminan al Departament que haya habido un aumento del 29% de bajas en la plantilla respecto al curso anterior, lo que según USTEC está relacionado con “la presión que en muchos casos se ejerce sobre la plantilla docente desde los equipos directivos y la administración”. Esta publicación se ha puesto en contacto con Ensenyament para conocer sus planes en el territorio, sin éxito. ///

De la Cruz (AMPA de la Mediterrània):
 “Lo único que queremos son instalaciones dignas”

Echando de menos al MÁSMÁS: Entrevista a PHIL KERSLEY-BAKER, creador de la icónica cafetería.

“He cerrado el ++ pero mantengo mi vínculo con Castelldefels”

MÁSMÁS cerró sus puertas. Una cafetería con 9 años de historia, 9 años llenos de iniciativas, actividades y fiestas que se despidió de Castelldefels y sus vecinos el pasado mes de julio. Su creador, Phil, no pudo contener las lágrimas en una tarde donde fueron muchos los que acudieron a despedirse y se fundieron en un abrazo con él. El local se hizo popular por muchas razones: sus ‘frapas’ de Oreo, su ambiente joven y, sobre todo, la gran cantidad de eventos que celebraron, más de 180 asegura Phil. Organizaron las fiestas Movember, los ‘Frescomingo’, infinidad de cursos y talleres, torneos de videojuegos e incluso sesiones de Juego de Tronos al aire libre. Pero lo más importante fue su aparición en un momento donde no había ningún lugar pensado especialmente para los jóvenes de aquel momento. Y no son pocos los que echan de menos el lugar creado por el inglés que encontró su hogar en esta ciudad del Baix Llobregat.

Lucas Cañete

¿Cómo llevas el descanso después del cierre? ¿En qué estás pensando dedicarte ahora?

Lo llevo bien. Estoy disfrutando del tiempo libre, pero al mismo tiempo me estoy muriendo de ganas de hacer algo, de trabajar. Por ahora estoy valorando varias ofertas. Tengo dos requisitos: me tiene que hacer mucha ilusión y permitir que me desarrolle como persona. Quiero seguir creciendo.

¿Por qué decidiste cerrarlo?

Necesitaba un nuevo desafío. Cuando yo empecé, la idea nunca fue tener un solo bar en Castelldefels. La idea era crear un local para la gente joven y extenderlo a cada pueblo. Pensaba que debía haber jóvenes aburridos en cada ciudad. La idea era montar muchos MÁSMÁS, adaptados a las características y necesidades de cada lugar. Pero montar un negocio es mucho más difícil de lo que piensas al principio. Y siempre que me encontraba en un momento en el que podía abrir otro local, pasaba algo. Estaba metido en un bucle.

¿Cuándo tomaste la decisión de cerrarlo?

Al final del año pasado, por problemas familiares, tuve que pasar mucho tiempo en Inglaterra pendiente de mi familia. Fue la primera vez en nueve años que no estuve en ++. Estando allí me di cuenta de que, si bien ha-

PHIL BAJÓ LA PERSIANA DEL MÁSMÁS EN JULIO

bía crecido y aprendido mucho, seguía en el mismo sitio. Teníamos la reputación de local para jóvenes, pero para algunos era un lugar para niños. Muchos padres no nos visitaban porque lo identificaban como un lugar para sus hijos. Y los jóvenes a lo mejor tienen poco tiempo disponible durante el día. Nosotros teníamos que trabajar todo el día, necesitábamos ganar clientes en la gente adulta.

L'APUNT

De Castelldefels a Groningen

++ fue tan popular que llegó a extenderse en Holanda. Dos estudiantes de intercambio en la ciudad conocieron la cafetería de Phil y su socio, y decidieron abrir una en su ciudad, Groningen (Holanda). “Durante más de un año me insistieron en que querían abrir un ++, no me dejaban en paz. Al final, vinieron y durante un mes los estuve formando y poniéndolos a prueba”.

Al principio Phil no quiso que abrieran otro, pero terminó accediendo y apoyando a los dos emprendedores. Hoy en día, ++ Groningen es un lugar tan popular y concurrido como lo fue el de Castelldefels, con la misma idea de ser un lugar de reunión juvenil y animado.

¿Cómo llegaste a Castelldefels?

Gracias al Erasmus. Estuve un año en la Universidad Autónoma estudiando Matemáticas y me encantó. Volví a Inglaterra, me licencié y me quedé buscando una excusa para volver. Gracias a un acuerdo que había entre los gobiernos español e inglés, pude volver como profesor de inglés en el Instituto Les Marines, en Castelldefels. Luego me apunté en el Club de Rugby y mi vida social fue concentrándose cada vez más en Castelldefels. Esto era un plan de un año.

Y te gustó tanto que te quedaste.

Sí, totalmente. Cada día aprendía algo, del idioma, de la cultura...

Una vez aquí, ¿Cómo nació la idea de hacer el ++?

Yo daba clases de repaso. Un día, sentado tomando algo con el padre de unos alumnos, que fue el socio con el que abrimos el local, nos pusimos hablar de qué marcas tenían las verdaderas necesidades de los jóvenes en mente y nos dimos cuenta de que realmente no había muchas. De ahí decidimos crear un espacio que podrían tratar como un hogar y que tenía a sus intereses como base de todo lo que hacíamos. Hicimos una encuesta y abrimos un grupo de Facebook. Antes de abrir el local ya teníamos a mil personas en el grupo, que apoyaban la idea de abrir un local para los jóvenes.

¿Cómo crearon el nombre del establecimiento?

En aquella época (diciembre de 2009), la prensa hablaba mucho de la ‘Generación Nini’, que no estudiaba ni trabajaba. Y los jóvenes nos decían que ellos no se identificaban con eso, que lo que querían era algo más. Entonces nos quedamos con el MÁSMÁS. Queríamos transmitir un mensaje de positividad, de que es una generación que, si le das una oportunidad, te pueden sorprender.

¿Como recuerdas el último día de trabajo?

Fue espectacular. Un día inolvidable. Tengo que dar las gracias a todos los que vinieron. Mis amigos me echaron de la barra para que yo no tuviera que trabajar. Gente de hace años vinieron a firmar el libro. Yo pensaba que iba bien, al principio iba fuerte (risas). Pero luego entró mi encargado con un ramo de flores y una tarjeta super bonita, y empezó la cascada.

¿Qué significa para ti Castelldefels?

Castelldefels es mi casa. Estoy pensando en trabajar en otro país, pero quiero mantener mi vínculo con la ciudad. Este es mi hogar. He conocido a mucha gente viene pensando en hacer una visita corta y termina quedándose a vivir.

¿Te sientes querido aquí?

Sí. Cuando llevas un negocio solo, muy pocas veces la gente te dice que estás haciendo un buen trabajo. Y después de ver la gente que estaba ahí el último día y tantas muestras de cariño, siento que he aportado algo para que Castelldefels sea mejor. //

LA CANTANTE DE SANT ESTEVE SESROVIRES POSANDO CON SUS DOS PREMIOS DE LA MTV, CONSEGUIDOS GRACIAS A SU TEMA 'CON ALTURA', INTERPRETADO JUNTO CON J BALVIN | MTV

Rosalía 'Sesrevolucionaria' Sant Esteve

Visitamos su pueblo para saber cómo es tener a una vecina de fama internacional

Sus vecinos hablan bien de la cantante pero evitan dar datos para proteger su intimidad

La del Baix Llobregat acumula en 9 meses dos Grammy Latino y dos premios de la MTV

Redacción

Sant Esteve Sesrovires protege a los suyos. Esa es la sensación que queda al pasear por sus calles y preguntar por su vecina más ilustre, la recientemente ganadora de dos premios de la MTV y estrella mundial, Rosalía. Sus vecinos destacan que ella y su familia “son de toda la vida” de Sant Esteve, aunque son reacios a dar más información sobre la cantante, informa Carlos Manzano sobre el terreno. Ella, cuyo éxito la ha hecho jugar en otra liga, mantiene no obstante una fuerte vinculación con su pueblo. “Ella siente mucho el pueblo y es una chica muy maja”, destaca Vicenç, propietario de un supermercado del municipio.

Los vecinos preguntados aseguran que conocen a la familia. Pero poco más sueltan. Algunos otros, además, se jactan de la vez que un equipo de Telecinco se presentó en el municipio con el objetivo de desvelar dónde vivía Rosalía y se fueron con las manos vacías. Y es que la presión mediática sobre la cantante ha crecido espectacularmente en los últimos meses. “Ahora la atosigan mucho”, reconoce Vicenç. De hecho, durante las fiestas del pueblo a finales de julio mucha gente subió con la intención de verla y saludarla. Otro vecino recuerda que la cantante tuvo que marcharse del bar El Casino, donde estaba tomando algo con amigos, ante el ostigamiento de

L'APUNT

Su paso por 'Tú sí que vales'

Lejos queda aquella primera aparición televisiva de Rosalía en 'Tú sí que vales', en la que mostró poderío y carácter sobre el escenario. Así lo hizo ante los jurados Àngel Llätzer, Noemí Galera y Javier Sardà, que le pidió en una de sus actuaciones que sacara “carácter y algo de voz”, a lo que la de Sant Esteve respondió arrancándose con otra melodía más movida. Pese a reconocerle que tenía mucho potencial, finalmente Rosalía no pudo acceder a la final del programa.

fans y curiosos, que coreaban su nombre y no paraban de hacerse fotos con ella. Rosa, la mujer del estanco, reconoce que en ocasiones sube gente al pueblo a preguntar por Rosalía, algo que no niegan desde el Ayuntamiento, aunque descartan que se trate de un fenómeno masivo. Sí que han constatado, eso sí, que Sant Esteve Sesrovires ha pasado a aparecer en medios de todo el mundo.

Talento del Baix

“Al Baix Llobregat ja tenim tres anells de l’NBA i dos premis MTV. Vayan pasando”. Este es uno de los tuits que más circularon tras saberse que Rosalía se convertía en la primera artista española en conseguir dos premios de la MTV. La de Sant Esteve Sesrovires se llevó dos galardones al Mejor Vídeo Latino y a la Mejor Coreografía por su tema *Con Altura*, que interpreta junto con J Balvin, tan solo nueve meses después de conseguir un par de Grammy Latinos por su éxito *Malamente*. Unos reconocimientos que la colocan en lo más alto del panorama musical español e internacional y que proyectan el nombre del Baix Llobregat por todo el mundo. Y es que la comarca no para de exportar talento: hace pocos meses celebrábamos el anillo de Marc Gasol con los Raptors en la NBA, que junto con los de su hermano Pau los sitúan en el *hall of fame* del baloncesto mundial. ¿Qué comarca puede presumir de tres anillos de la NBA, dos Grammy Latinos y dos premios de la MTV? ///

Del 6 a l'11 de setembre
Espectacle, novetats i tradició!
**Festa Major
Viladecans
'19**

Viladecans
som poble, soc ciutat.

 viladecans.cat

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Lo que es de todos no es de nadie y por eso se malgasta. Ocurre con la naturaleza, que la utilizamos porque es valiosa, pero la perdemos porque es gratis. Afrontamos un reto social titánico que nos obliga a mejorar el medio ambiente y el aire que respiramos por razones de salud y eficiencia, pero también

por motivos de equidad y solidaridad con las futuras generaciones del planeta. Nuestros ayuntamientos e instituciones supramunicipales hablan mucho de sostenibilidad pero no pasan a la acción, cuando las inversiones en este campo están exentas de la restricción de la regla de gasto.

Sentido crítico para no renunciar a hacerlo mejor

Las desigualdades en nuestra comarca no se combaten suficientemente con medidas de equidad en la distribución de riqueza y cultura. La equidad consiste en que cada cual tenga lo que se merece en función de sus condiciones y méritos, pero sin perjudicar a unos para beneficiar a otros. Sirvan dos ejemplos de municipios con los que tengo una especial relación de nacimiento y residencia. Los vecinos de la plaza Europa de L'Hospitalet, que son los que más impuestos pagan, se están organizando para reivindicar los mismos servicios, algunos básicos, que gozan en otros barrios más pobres. Reclaman al ayuntamiento la equidad que ellos practican fiscalmente.

El otro ejemplo es de materia cultural. La equidad también brilla por su ausencia cuando servicios públicos, como las bibliotecas, cierran en agosto y dejan sin acceso a la cultura a los que no tienen dinero para irse de vacaciones, como ha ocurrido en Torrelles de Llobregat. Al no establecer servicios mínimos, queda barrado el acceso a la cultura a quienes menos tienen. Un impedimento que, por ende, lesiona la igualdad de oportunidades precisamente cuando disponen de más tiempo. Sería deseable que todos los gobiernos, empezando por los municipales, incorporaran en sus medidas cotidianas y planificación análisis de costes-beneficios para afinar mejor la evaluación de sus decisiones y así evitar al máximo perjudicar aún más a los perdedores.

El gasto público supone en nuestro país el 40% del PIB, de modo que las decisiones que toman nuestros responsables políticos son absolutamente decisivas y, cuanto más afinen, mejor irá para todos. Además de tener más sensibilidad en pos de la equidad, también me refiero a mejorar la eficacia del funcionamiento institucional mediante evaluaciones constantes, a que se garantice buenas capacidades gerenciales y a mejorar la transparencia y la rendición de cuentas. Para alcanzar tan nobles metas se requiere un pacto, sin tamices ideológicos, con el único objetivo de que el desenvolvimiento de lo público mejore, al tiempo que se ensancha la amplitud de miras y se afina en equidad.

¿Dónde está la inversión medioambiental?

Con el calentamiento global asistimos a un empeoramiento de las catástrofes naturales que llevan asociadas pérdidas económicas e incluso humanas. Un impacto que también afecta directamente a nuestros bolsillos y salud, por ejemplo con el aumento de la factura de la electricidad, ya que muchos son los que mantienen encendido el aire acondicionado, incluso por la noche, para combatir sus tórridos desvelos.

José Luis Escrivá, presidente de la Autoridad Independiente de Responsabilidad Fiscal (AIREF), reconocía este verano en un curso sobre fiscalidad sostenible en la Universidad Internacional Menéndez Pelayo (UIMP) de Santander, que nuestros ayuntamientos no están aprovechando la exención de la restricción de la regla de gasto de la actual normativa española en el caso de las inversiones sostenibles. En el territorio Llobregat las inversiones genuinamente medioambientales son escasas, aunque a los políticos que gobiernan en la práctica totalidad de los ayuntamientos se les llena la boca de palabras como sostenibilidad y medioambiente.

Desde esta modesta tribuna animo a nuestros representantes municipales a que sean capaces de realizar inversiones sostenibles porque, además de mejorar nuestras vidas y procurar una mayor equidad, no computarán a efectos de la regla de gasto. No hay, por tanto, excusa para los ayuntamientos, que pueden embarcarse en este tipo de inversiones sin que la disciplina fiscal les restrinja. En este punto, Escrivá también señala la falta de coordinación y unidad de acción en territorios como el comarcal, que es el que aquí nos ocupa.

EL PARQUE AGRARIO, ADEMÁS DE PROVEER DE PRODUCTOS DE PROXIMIDAD Y CALIDAD, SUPONE UN PRIVILEGIO MEDIOAMBIENTAL QUE COMPENSA EN PARTE LA FIEBRE CONSTRUCTORA | BCN CONTENT FACTORY

Afortunadamente, una sentencia del Tribunal Supremo ha puesto coto a lo que pueden aprobar los ayuntamientos en sus plenos, y limita los pronunciamientos en plan brindis al sol. El alto tribunal considera que los consistorios deben evitar los asuntos que se escapan de sus competencias territoriales porque “no existe en nuestro derecho ningún espacio franco o libre en el que puedan actuar los poderes públicos”. Una sentencia que va a marcar un antes y un después, al crear jurisprudencia sobre la capacidad política de los ayuntamientos. Por fin los debates en los plenos municipales se centrarán en mociones relacionadas con las cuestiones a las que se tienen que dedicar nuestros políticos. Y hablando de dedicación, viene al caso comentar que aumentarse el sueldo ha sido la primera decisión que han adoptado la mayoría de corporaciones locales de nuestro territorio en el primer pleno tras su toma de posesión a mediados de junio.

Hacer las paces con las frustraciones

Hay quien no entiende el espíritu crítico. Tal vez influenciados por los programas televisivos que se basan en despellejar al prójimo, piensan que ser crítico que se limita a maldecir de los demás. Nada más lejos de la realidad en el caso de los periodistas que me acompañan en esta publicación, ya que para nosotros, además de informar, consideramos una obligación analizar, evaluar y proponerse entender la forma en que mejor nos organizamos como sociedad, buscando la verdad a partir de poner en cuestión opiniones o actuaciones que en la vida cotidiana suelen aceptarse como verdaderas. Si no desarrollamos un sentido crítico es que renunciemos a hacerlo mejor. De momento, yo lo escribo porque es un modo de hacer las paces con mis frustraciones, con lo que observo que no va bien. Porque queda escribirlo si después de tanto alzar nada alcanzaste. Pero mejor lo dice Luis Cernuda en el final de su poema *Para estar contigo*:
*No digas que no esperabas
Todo ello en el principio
Y acepta, como si iguales
Lo esperado y lo vivido. III*

Valero
Vila

El fracàs de la negociació per formar govern que ens portarà, si no passa alguna cosa imprevisible, a unes noves eleccions, ha servit perquè uns quants ens hàgim passat bona part del mes d'agost especulant sobre la desgràcia endèmica que sembla afectar l'esquerra del país.

El temps tòrrid i l'absència de preocupacions més immediates convidava a perdre el temps intentant explicar allò inexplicable. Som la ciutadania, disposada a fer volar coloms. Els electes són els que cacen els coloms. I si cal, se'ls mengem.

Jesús Vila
periodista y escritor

Nois, pleguem tots. En filera Índia... i cap a casa

No serà estrany que si el novembre hi ha noves eleccions generals, el PSOE tregui uns quants diputats més dels que té ara, i Podemos i les múltiples confluències que li donen prestància, uns quants diputats menys. Això pel que fa a l'esquerra, mentre que a la dreta tampoc ens hauria de sorprendre que el PP tregui uns quants diputats més que aconsegueixi esgarrapar dels seus competidors directes, Ciudadanos y Vox. No és imaginable allò que tant ens temíem l'abril passat: que les tres dretes tinguessin marge suficient per governar coalitzades, encara que no hi ha impossibles en aquesta cosa tan líquida com és la democràcia representativa i més en un país com el nostre, tan sobreexcitat.

De complir-se aquests vaticinis, bastant generalitzats per altra banda, el que resulta evident és que la tan proclamada mort del bipartidisme no és tan irreversible. Els partits tradicionals no solament van resistir l'empenta dels nous partits en el seu pitjor moment sinó que van camí de recuperar bona part del crèdit perdut. Què està fallant quan es produeix un fenomen que semblava del tot impossible després del sorprenent esclat de Podemos y Ciudadanos? Que els partits tradicionals han après les lliçons i s'han regenerat, o que els nous partits han estat un fracàs estrepitos?

Resultats insospitats

Pel que fa a les eleccions municipals, el que s'ha pogut observar a la comarca —i a fora: com per exemple Barcelona— és que, a rebuf de l'èxit de la moció de cen-

sura, el govern de prestigi de Sánchez i unes poques mesures socials de relleu, el PSC va aconseguir algunes majories absolutes o resultats insospitats només unes quantes setmanes enrere, en detriment d'aquella altra esquerra que havia donat la sorpresa quatre anys abans. (Allà on hi havia hagut sorpresa... que no va ser pas a tot arreu). Què va passar, doncs, a les municipals? Que els veïns voten la marca més enllà del que passa al seu municipi? Que es vota per inèrcia? Que la majoria està contenta amb la manera com és governada municipalment? O potser és que els nous partits no han sabut crear organització a les ciutats i pobles? O potser és que dels nous partits l'única cosa que ha mantingut l'estructura són els vells partits d'una esquerra que s'ha dit transformadora però que no s'ha sabut transformar ni a ella mateixa...

El run run polític no ha parat aquest agost per culpa del carreró sense sortida en el qual ens han instal·lat el PSOE i Podemos i, en uns quants municipis de la comarca —que jo conegui— alguns han estat reflexionant en veu alta sobre què està passant perquè continuïn produint-se majories absolutes en ajuntaments que fa dècades que no han canviat de color.

Vaig ser testimoni directe d'una d'aquestes converses amb una cervesa a la mà i he de dir que vaig sortir més pessimista del que havia entrat.

No hi ha una alternativa solvent

L'anàlisi d'una de les parts en litigi era que si s'han renovat moltes majories absolutes no és perquè els veïns considerin que els que manen són extraordinaris sinó perquè no hi ha una alternativa que entusiasmi i en la qual sigui possible confiar. El titular d'aquesta anàlisi proposava treballar en aquesta direcció sense perdre un minut, sobre la base d'una candidatura solvent, prestigiada, arrelada sobre la societat civil que representen les entitats més actives del municipi en qüestió i al marge de les batusses polítiques dels partits de l'esquerra tradicional. Al marge: no pas en contra, insistia. Només fa falta muntar un equip que cregui en les possibilitats de guanyar, articular una organització en xarxa i suficientment activa, amb una discussió plural de base, capaç de superar la retòrica dels partits, sense cap vocació de reemplaçar-los i posar-se a treballar amb una perspectiva de quatre anys.

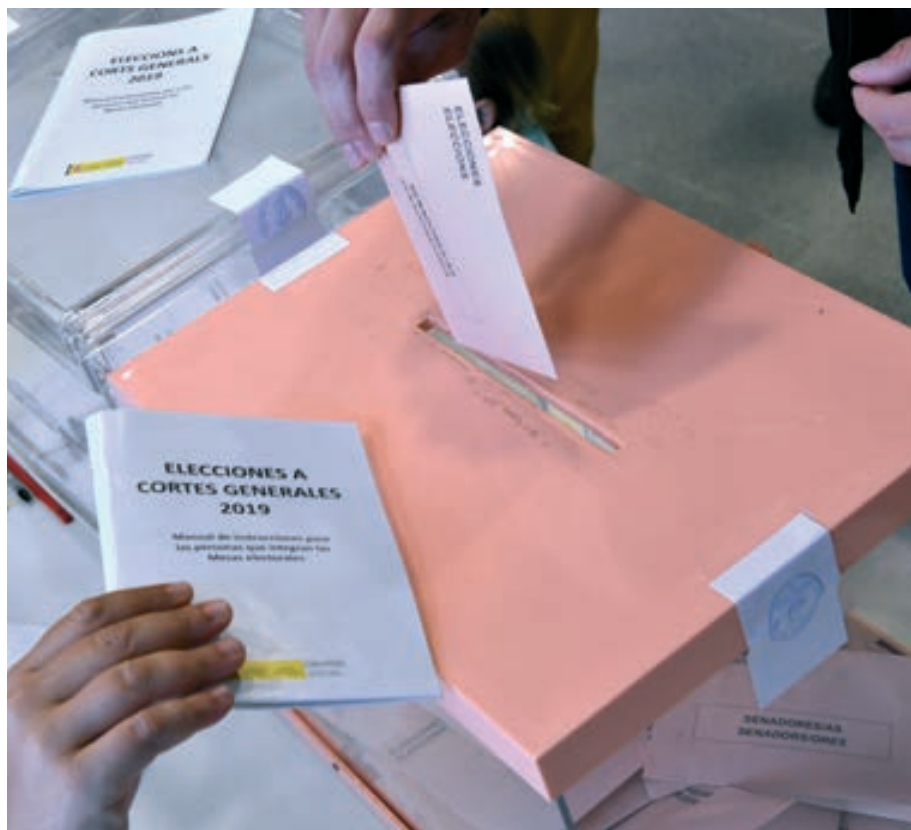
Resultava imprescindible l'entusiasme, la capacitat organitzativa i la voluntat de presència activa en els esdeveniments més importants de ciutat. Creure en les pròpies possibilitats, transmetre un missatge positiu i aglutinador i amb l'empatia suficient per defugir l'enfrontament, resultava imprescindible, per què el més important ara —explicava l'analista vocacional— és engrescar la ciutadania: ja arribarà l'hora de fer el programa i guanyar les eleccions.

Divisió de l'esquerra?

El receptor del missatge, que podia ser un perfecte candidat a participar d'un futur lideratge en un tal projecte s'ho mirava de biaix i només va fer un comentari final: "No seré pas jo un instrument de divisió de l'esquerra al meu municipi".

Em vaig quedar bocabadat. I l'analista, una mica també. No podria assegurar si considerava que s'havia explicat malament o si era que l'interlocutor mantenia els prejudicis de les esquerres messiàniques que ens han portat fins aquí. Jo sí que en vaig treure una conclusió un punt lamentable: fins que no se'n vagin a casa tots plegats i n'hi hagi de nous, estem ben fotuts.

I jo el primer, clar. ///

La Generalitat felicita Sergi Mingote pel repte alpinístic i inclusiu

President Torra: “La gent que tenim al país té somnis molt alts i són capaços de portar-los a la pràctica”

L'alpinista català entra al llibre Guinness dels Rècords en escalar sis vuitmils en 367 dies sense l'ajuda d'oxigen artificial

Redacció

El president de la Generalitat, Quim Torra, acompanyat de la consellera de la Presidència, Meritxell Budó, i el secretari de l'Esport i de l'Activitat Física, Gerard Figueras, va rebre al Palau de la Generalitat l'alpinista i president de l'ONAT Foundation, Sergi Mingote. Aquest esportista d'elit ha entrat al llibre Guinness dels rècords després d'haver escalat sis vuitmils, en 367 dies, sense l'ajuda d'oxigen artificial.

El cap de Govern va felicitar l'alpinista i li va donar les gràcies “per somiar tan alt” i per treballar “perquè tothom en aquest país tingui les mateixes oportunitats d'estar en contacte amb la natura i d'assolir els cims més espectaculars de la terra”. En aquest sentit, el president va afirmar que “la gent que tenim al país té somnis molt alts i són capaços de portar-los a la pràctica”. “Amb aquesta força de l'esperit feu grans proeses”, va reblar.

Fites esportives inclusives

Per la seva banda, Mingote va explicar que “l'essència del projecte no era pujar els vuitmils, sinó donar a conèixer la tasca de les associacions que treballen perquè les persones amb altres capacitats puguin assolir també aquestes fites esportives”. L'esportista va realitzar part d'una d'aquestes expedicions –a l'Everest- acompanyat de la cooperativa Apindep, que està integrada per persones amb discapacitats de primer i segon grau.

Un repte considerable

Sergi Mingote va completar el repte alpinístic i solidari #3x2x8000, que consistia a pujar 6 cims de més de 8.000 metres d'altitud en només un any i sense oxigen artificial. L'esportista vallesà és un referent mundial d'aquest esport que ha culminat més de 20 expedicions arreu del món. Actualment, és el president de l'ONAT Foundation, que té com a objectiu la inclusió mitjançant l'esport.

En l'acte també hi eren presents familiars de Mingote; Jordi Merino, president de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya; Francesc Colomé, alcalde de les Franqueses del Vallès; Jordi Seguer, alcalde de Parets del Vallès, i Pere Vilà, representant territorial de l'Esport a Barcelona, així com representants de les entitats i associacions amb qui l'alpinista va col·laborar per portar a terme el repte esportiu i solidari. ///

FOTO DE FAMÍLIA DEL PRESIDENT TORRA AMB SERGI MINGOTE I LA RESTA D'AUTORITATS | RUBÉN MORENO

L'APUNT

720.000 euros a la Unió de Consells Esportius de Catalunya per fomentar l'esport escolar

El Govern ha aprovat destinar una subvenció de 720.000 euros a la Unió de Consells Esportius de Catalunya (UCEC) amb l'objectiu de finançar les activitats per a la promoció de l'esport en edat escolar i l'esport popular, d'acord amb els programes de la Generalitat de Catalunya i la promoció de l'esport popular a Catalunya, especialment els World Sports Games, a través de la col·laboració amb els consells esportius durant l'any 2019.

La UCEC, com a entitat col·laboradora del Consell Català de l'Esport (CCE), rep aquest ajut per a la promoció general de l'activitat física i esport, col·laborant amb els Consells Esportius en la difusió i implementació de programes definits al Pla Estratègic d'Esport Escolar de Catalunya, com són els Jocs Esportius Escolars de Catalunya, el Pla Català d'Esport a l'Escola i l'Esport Blanc Escolar.

La subvenció ha de permetre també optimitzar recursos per tal que l'esport escolar pugui arribar al màxim nombre d'infants i adolescents de totes les comarques i poblacions de Catalunya, especialment aquells/es amb unes condicions socioeconòmiques més vulnerables, així com potenciar accions per fomentar l'esport popular com a via per democratitzar

PROMOURE L'ESPORT ESCOLAR ÉS UNA DE LES PRIORITATS DEL CONSELL CATALÀ DE L'ESPORT (SGEAF)

l'activitat física a Catalunya i evitar que cap persona en quedi excloua.

L'aportació del Govern ajudarà també a continuar promovent conjuntament entre el CCE i la UCEC un model d'esport en edat escolar basat en els valors educatius de l'esport, en el foment dels hàbits saludables i en la introducció progressiva d'una oferta poliesportiva destinada a les etapes d'iniciació esportiva.

*** AQUESTA PÀGINA HA ESTAT ELABORADA EN COL·LABORACIÓ AMB LA SECRETARIA GENERAL DE L'ESPORT I DE L'ACTIVITAT FÍSICA**

BarçaBaix: La filosofía Cruyff inunda Sant Joan Despí

El FC Barcelona inaugura el estadio del filial y el femenino con una fiesta y un amistoso

Los juveniles pincharon ante el Ajax en un partido de homenaje al astro holandés

El alcalde Poveda destacó que el campo “proyectará” a la ciudad por el mundo

A LA IZQUIERDA, PRESENTACIÓN DE LA PLACA CONMEMORATIVA DE LA INAUGURACIÓN DEL ESTADI JOHAN CRUYFF, QUE YA SE HA PUESTO EN MARCHA EN EL BAIX LLOBREGAT, TAL Y COMO RECUERDA EL CLUB EN SUS VALLAS (ARRIBA). ABAJO, FIESTA DE INAUGURACIÓN DE LAS INSTALACIONES, EN LA QUE PARTICIPARON VARIAS AGRUPACIONES DE CULTURA POPULAR DE LA COMARCA | EL LLOBREGAT

Carlos Manzano / Francisco J. Rodríguez

“**E**l Barça ja batega al Baix”. Así comienza la canción que Arnau Griso ha compuesto con motivo de la inauguración del Estadi Johan Cruyff, ubicado ante los terrenos de La Masía que el FC Barcelona tiene en Sant Joan Despí. Y es que, realmente, el equipo azulgrana hace tiempo que ya late en la comarca. Con la puesta de largo de este estadio que lleva el nombre del artífice del estilo Barça, el Baix Llobregat se consolida como la nueva casa de lo mejor del fútbol catalán: las flamantes instalaciones culés y el estadio del Espanyol, en Cornellà-El Prat.

La inauguración del estadio tuvo lugar el día 27 de agosto y constó de una fiesta en los alrededores, con agrupaciones de cultura popular de toda la comarca, y una ceremonia ya en el césped, poco antes del inicio del amistoso entre los juveniles del Barça -entrenados por el baixllobregatense Víctor Valdés- y del Ajax, que terminó con la victoria de los holandeses por 0-2.

El resultado del partido y no haber conseguido llenar al cien por cien las 6.000 localidades del estadio fueron las notas amargas de un día emotivo. Poco antes de la inauguración, las autoridades, encabezadas por el alcalde de Sant Joan Despí, Antoni Poveda, y el presidente del FC Barcelona, Josep Maria Bartomeu, descubrieron una placa conmemorativa junto con los hijos de Cruyff, Jordi y Suzila, y su viuda, Danny. Más tarde, poco antes del silbido inicial, Jordi fue el encargado de hacer el saque

de honor, acompañado por estrellas del Barça que salieron de la cantera, como Messi, Piqué, Busquets, Marta Torrejón o Frenkie De Jong, canterano del Ajax y ahora futbolista culer.

De ahora en adelante, el Estadi Johan Cruyff será la nueva casa del Barça femenino, del Juvenil A y del B masculino. Unas instalaciones que, según destacó Poveda en

la presentación, “serán un ejemplo y una referencia mundial que proyectará a Sant Joan Despí por todo el mundo”. Además, Poveda recordó que el estadio será el eje de un nuevo sector de la ciudad que contará con 800 viviendas, un 40% de las cuales protegidas. Por su parte, Bartomeu celebra que con la apertura del campo de juego “también se esté ayudando a la transformación de la ciudad”. //

¿ESTÁ PAGANDO UNA HIPOTECA?

- Si Vd. paga una hipoteca a interés variable y su banco le está cobrando más de un 1,5% de interés, es más que probable que sea un cliente afectado por "cláusula suelo"

- Las cláusulas suelo son aquellas obligaciones que los bancos han venido incluyendo en las escrituras de hipoteca y que les justificaba cobrar intereses superiores al 3% aunque el precio del dinero fijado por el Banco Central Europeo (como ocurre actualmente) fuese inferior al porcentaje fijado en la cláusula suelo

Reclame

En España, el Tribunal Supremo ha sentenciado reiteradamente desde 2013 que este tipo de cláusulas son nulas. Y el pasado 21 de diciembre de 2016 el Tribunal de Justicia de la Unión Europea **dictó una sentencia inapelable, estableciendo que los consumidores afectados por una cláusula suelo tienen derecho a que el banco deje sin efectos esa cláusula y a pedir la devolución de las cantidades pagadas de más.**

Importante

El derecho a que una hipoteca a interés variable no esté topada y a que el banco devuelva a cada consumidor las cantidades que le cobró de más, solo se va a aplicar a aquellas personas que reclamen judicialmente este derecho.

Consúltenos

Le informaremos gratuitamente. El reconocimiento de su derecho es seguro; tanto que si nos encarga tramitar su reclamación, nosotros solo cobraremos nuestros servicios una vez hayamos conseguido que el banco le pague a Vd.

RECUPERE SU DINERO

Pérez Llorca
advocats

Despacho fundado en 1987

Telf. 902 800 248 / 670 794 640 - perezllorca@consultajuridica.net
Calle Raurich, 62 - 08830 Sant Boi de Llobregat (Barcelona)